

KONTAKI

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 335 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 29 ΜΑΐΟΥ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

KÓNTAKI
5-6 Ιούνη
στο Πολυτεχνείο
(γήπεδο μπάσκετ)

Στην
αυτίστιαση

■ Σφίγγει ο κλοιός στην Κύπρο

Ο ειδικός συντονιστής του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για το Κυπριακό Τόμας Γουέστον δήλωσε ότι η αμερικανική κυβέρνηση δεν θα αναγνωρίσει το τουρκοκυπριακό κράτος ως τέτοιο, όμως ο αμερικανός πρεσβευτής στη Λευκωσία Μάικλ Κλόσον πήρε εντολή να επισκεφτεί τον Μεχμέτ Αλί Ταλάτ στο πρωθυπουργικό του γραφείο, ενώ η αμερικανική σημαία κυματίζει ξανά στον ιστό του αμερικανικού πολιτιστικού κέντρου στη Λευκωσία.

Οπως δήλωσε ο Κύπριος ΥΠΕΞ Γιώργος Ιακώβου, ΗΠΑ και ΕΕ υπαναχώρησαν από την αρχική τους σκέψη για απευθείας αεροπορική σύνδεση με τη Βρέστη Κύπρο, όμως δεν υπαναχωρούν στο θέμα της σύνδεσης με τα λιμάνια της Αμμοχώστου και της Κερύνειας. Αν δεν εισακουστεί από τους ευρωπαίους εταίρους της, η κυπριακή κυβέρνηση «θα αντιδράσει έντονα», δήλωσε ο Ιακώβου. Σαν τίθα κάνει δηλαδή; Θα βγάλει καμιά ανακοίνωση; Ξέρετε που θα τη γράψουν Ουάσινγκτον και Βρυξέλλες αυτή την ανακοίνωση.

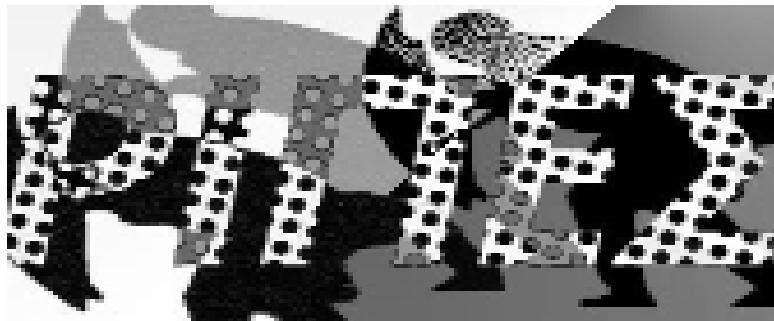
Η προκαταρκτική σύνοδος της Ισλαμικής Διάσκεψης αποφάσισε να υιοθετήσει το όνομα «Τουρκοκυπριακή Συνιστώσα Πολιτεία», όπως ακριβώς αναφέρεται στο σχέδιο Ανάν, όμως στη σύνοδο που θα διεξαχθεί σύντομα στην Ισταμπούλ υπάρχει ο κίνδυνος να φύγει το «Συνιστώσα» και να μείνει σκέτο «Τουρκοκυπριακή Πολιτεία».

Ενώ σφίγγει ο κλοιός των αμερικανοευρωπαίων γύρω από το ελληνοκυπριακό κράτος, μέλος της ΕΕ πλέον, στη Λευκωσία ακόμα δεν έχουν ξεκαθαρίσει τίποτα. Ενώ ο Χριστόφριας δηλώνει πως το μόνο θέμα που πρέπει να συζητηθεί είναι η παροχή εγγυήσεων για την εφαρμογή του σχεδίου Ανάν, θέση που υποστήριξε και ο Καραμανλής κατά το ταξίδι του στις ΗΠΑ, ο Παπαδόπουλος μιλά για «στρατηγική της επόμενης μέρας», που έχει θέσει υπόψη του Εθνικού Συμβούλιου και συνίσταται σε συνολική επαναδιαπραγμάτευση του σχεδίου Ανάν, για την οποία δεν θέλουν να ακούσουν ούτε η αμερικανική κυβέρνηση ούτε ο ΟΗΕ.

Καλά ξεμπερδέματα, δηλαδή.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Μετά την επίσκεψη Καραμανλή στα γραφεία των New York Times, άλλαξε η δέση της εφημερίδας για το δέμα της ασφάλειας των ολυμπιακών αγώνων ●●● Επειδή, λοιπόν, στην Αμερική «όλα έχουν την τιμή τους», δικαιούμαστε να ρωτήσουμε ●●● Πόσο πήγε το μαλλί; ●●● Αφού εμείς δα το πληρώσουμε, να μην ξέρουμε τουλάχιστον; ●●● Συμβαίνουν και εις Παρισίους ●●● Η αρπαχτή και η κονόμα των εργολάβων είναι παντού δια ●●● Δεν τους άρεσαν, βλέπετε, οι κρατικοί φορείς, γιατί ήταν... αντιπαραγωγικοί ●●● Οι ιδιώτες προκαλούν κάποιους δανάους παραπάνω, αλλά από... παραγωγικότητα σκίζουν ●●● Θυμηδείτε και τους βρετανικούς σιδηροδρόμους με τα πολύνεκρα απυχήματα ●●● Εχετε καμιά αμφιθολία για το ότι ο Γιωργάκης είναι αρχηγός; ●●● Είδατε τί χουνέρι έκανε στους πρωτοκλασάτους Πασόκους με τη λίστα για την Ευρώ-

βουλή; ●●● Αμα δέλουν ας βγουν να κάνουν αντάρτικο ●●● Εκείνη η συμμετοχική δημοκρατία, όμως, τί έγινε; ●●● Γιατί, αν καταλάβαμε καλά, ουδείς από τη βάση του ΠΑΣΟΚ ψήφισε τους συγκεκριμένους υποψήφιους ●●● Θα έχει μεγάλη πλάκα, πάντως, το βράδυ της 13ης Ιουνή ●●● Τότε που δα μετράνε τη διαφορά από τη ΝΔ και δα τη βρίσκουν μεγαλύτερη από αυτή της 9ης Μάρτη ●●● Να δούμε, δα βγουν τότε τα μεγάλα μαχαίρια; ●●● 'Η δα κάτσουν σαν κότες στον κόκορα Γιωργάκη; ●●● Δη-

λαδή, τώρα που γύρισε, έτοι όπως γύρισε ο Σαμαράς στη ΝΔ, δεν γίνεται ρόμπα και μάλιστα ξεκούμπωτη; ●●● Για ρωτήστε τον Μητσοτάκη, να δείτε τι δα σας πει ●●● Από δήμαρχος κλητήρας δέχτηκε να γίνει ο άνδρωπος ●●● Με την ελπίδα να βολευτεί σε κάποιον μελλοντικό ανασχηματισμό ●●● Φαντάζεστε τη λευεπική αντιπαράθεση Ματσούκα-Βαρβίτσιωτη; ●●● Θα κατηγορηθεί ως... παιδεραστής ο παλαίμαχος δεξιός πολιτικός ●●● Μ' εκείνο το ντιμπέιτ τί γίνεται, ρε παιδά; ●●● Θα γίνει ή δα το φέι η μαρ-

μάγκα; ●●● Ο δάμαλος το δέλει, αλλά μόνο ο δυο τους με τον Γιωργάκη ●●● Ο Γιωργάκης, όμως, δεν τολμά να εμφανιστεί τετ-α-τετ ●●● Το πάθημα γίνεται μάθημα ●●● Εδώ εμφανίστηκε με όλους και έγινε ρόμπα, μόνος με τον δάμαλο είναι σαν να κάνει χαρακίρι ●●● Μεγάλη επιτυχία του δάμαλου στην Ουάσινγκτον ●●● Εξασφάλισε την έλευση του πατέρας Μπους για τους ολυμπιακούς αγώνες ●●● Ε, άμα έρχεται ο πατέρας, είναι σαν να έρχεται ο γιος ●●● Δεν δα έστελνε ποτέ τον ντάντι σε ανασφαλές μέρος ●●● Η ξεφτίλα της ψωφοκώστινας ●●● Ο ραγιαδισμός της ελληνικής μπουρζουάζιας ●●● Η Ισραηλινή κυβέρνηση πανηγυρίζει επειδή κέρδισε ο Παναθηναϊκός το νταμπλ με προπονητή τον Σουμ ●●● Ενα ακόμη δείγμα του τι σημαίνει Σιωνισμός ●●● Το φυσάνε και δεν κρυώνει τα κανάλια με τις φάρσες για βόμβες της περασμένης Κυριακής ●●●

◆ Σε δυο βδομάδες έχουμε ευρωεκολογές, αλλά ουδείς ασχολείται. Και καλύτερα. Διότι δεν θα έχουν και μούτρα να μας πουν ότι όσοι και δύσες απόσχουμε υπονομεύουμε τη δημοκρατία. Κατά τα άλλα, το ΠΑΣΟΚ το έχει πάρει απόφαση ότι θα χάσει και με διαφορά, ο Γιωργάκης προσπαθεί να παραστήσει το σκληρό αρχηγό φτιάχνοντας ένα λα-λα-λα ψηφοδελτίο, ο Καραμανλής βαδίζει σαν ήρεμη δύναμη και δεν τον συμφέρει να κάνει ντρόπο, ο Περισσός προσπαθεί να λύσει τα προβλήματά του με την αναμενόμενη φυσιολογική αύξηση του εκλογικού του ποσοστού, ο Κωνσταντόπουλος την έφερε και στους συμμάχους του ΣΥΡΙΖΑ και στο «αριστερό ρεύμα» του ΣΥΝ και όλοι οι «πικραμένοι» σχημάτισαν ψηφοδελτία, ποντάροντας στη χαλαρότητα της ψήφου. Είναι προγματικά δυστυχία να θεωρείς ότι επιβεβιώνεσαι πολιτικά μαζεύοντας μερικές χλιάδες ψήφους μια φορά κάθε 4-5 χρόνια.

◆ Ιδιού διάλογος αποκαλυπτικός δημοσιογράφου-Πολυζωγόπουλου, μετά τη συνάντηση του προέδρειου της ΓΣΕΕ με τη Ντόρα:

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η ΓΣΕΕ θα συνεργαστεί ώστε να αποφευ-

χθούν και οι πορείες κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων και σε άλλα θέματα για την εύρυθμη λειτουργία της πόλης; ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ: Και αυτό. Και σε θέματα της συγκοινωνίας και σε θέματα της ανταπόκρισης των τουριστικών υποδομών, μέσα από τη συμμετοχή του ανθρώπινου δυναμικού.

Τουτέστιν: δεν κάνουμε πορείες, δεν κάνουμε απεργίες, είμαστε στο πόδι μόνο για να εξυπηρετήσουμε τους υψηλούς προσκεκλημένους μας.

◆ Για εμπαιγμό των συμβασιούχων μιλησε ο Βούγιας. Εκανε κι η μύγα κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο. Ασε μας, ρε Βούγια, που έχεις και μούτρα και μιλάς.

Και μια που καταπιαστήκαμε με τον νεόκοπο και άρτι αφηνησε-

θέντα από την ποινή που είχε υποστεί προεκλογικά (λόγω ντροπολογίας Πάρχα) Σ. Βούγια, ας καταγράψουμε την πιο ενδιαφέρουσα δηλωσή του: «Τα περισσότερα από τα νομοσχέδια που ετοιμάζει η παρούσα κυβέρνηση, βασίζονται στην προηγούμενη νομοθεσία. Στην ουσία έχουμε τροφοδοτήσει την κυβέρνηση με ένα υλικό το οποίο στην ιδέα στην πορεία, θα γίνει αποδεκτό ως βάση συζήτησης». Κατά τα άλλα, «τεράστιες διαφορές» χωρίζουν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ!

◆ Ιδιού και άλλη απόδειξη, από ανακοίνωση του ΚΤΕ Αμυνας της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ: «Μετά τη δίμηνη περίοδο της νομοθετικής απροσίσιας, η Κυβέρνηση της ΝΔ, που κατά τα λεγόμενά της ήταν πανέ-

τοιμη να κυβερνήσει, αποφάσισε να νομοθετήσει με τη μεθόδο της "κλοπής πνευματι-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Σήμερα η Ευρώπη κυριαρχείται πάνω απ' όλα από τις φιλελεύθερες δυνάμεις που θελουν να επεκτείνουν το πεδίο των αγορών και του ελεύθερου εμπόρου. Για το μέλλον, για μια λαϊκή και προσδετική Ευρώπη, έχω δύο κατευθυντήριες σκέψεις. Καταρχήν, την ιδέα μιας νέας ώθησης, μια νέας δημοκρατικής περιόδου με την μορφή της ανάπτυξης της συμμετοχικής παρέμβασης σε όλα τα επίπεδα και όλες τις κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές σφράγες. Μπροστά στο κεφάλαιο πρέπει πάση θυσία να αναπτυγμένουμε λογικές αμοιβαιότητας. Κατά βάθος, πρέπει να επαναδημιουργήσουμε μια κουλτούρα λαϊκής οικειοποίησης. Αυτό σημαίνει τη δημιουργία ενός πραγματικού ευρωπαϊκού καθεστώτος για τις δημόσιες υπηρεσίες και επιχειρήσεις.

Μαρί Ζορζ Μπιφέ
(γραμματέας του ΚΚ Γαλλίας)

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Εδώ στην επιτροπή προεκλογικών αγώνων για τις ευρωεκλογές που επιλέχθηκαν τα 75 επιφανή στελέχη του ΠΑΣΟΚ να προχωρήσουν των εκλογικών αγώνων δεν βρέθηκε θέση για πολλούς από εμάς, ούτε για μένα ούτε για πολλούς άλλους. Αυτό δεν λέγεται συμμετοχική δημοκρατία και νομίζω ότι ένα κόμμα δυναμώνει, δεν αδυνατίζει όταν είναι ανοικτό σε ρεύματα, σε απόψεις και σε διάλογο. Άλλωστε και ο ίδιος ο

■ **Νομοσχέδιο για τη μερική απασχόληση
Ιδια
γεύση**

Ηκίνηση του Π. Παυλόπουλου να δώσει την περασμένη Τριτη στη δημοσιότητα το νομοσχέδιο για τη μερική απασχόληση, ταυτόχρονα με την κατάθεση στο ΣΤΕ του σχεδίου ΠΔ για τους συμβασιούχους, είχε συμβολικό χαρακτήρα. Ήθελε να στείλει ένα καθησυχαστικό μήνυμα στους κεφαλαιοκρατικούς κύκλους, ότι η κυβέρνηση της ΝΔ δεν θα αλλάξει τη στρατηγική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, τη στρατηγική δηλαδή της μείωσης των μονίμων δημοσίων υπαλλήλων και της αντικατάστασής τους από συμβασιούχους έργου ή ορισμένου χρόνου.

Διαβάζοντας κανείς προσεκτικά το νόμο 3147/2003, που ψήφισε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τον Ιούλη του 2003, και το νομοσχέδιο της κυβέρνησης της ΝΔ θα διαπιστώσει ότι διαφέρουν μόνο σε ένα σημείο, και συγκεκριμένα στην πρόβλεψη του νόμου 3147 ότι οι προσλήψεις θα γίνονται μέσω εταιριών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Ο Παυλόπουλος παρακάμπτει αυτές τις εταιρίες-λαφόγια μόνο και μόνο γιατί συγκροτήθηκαν από κομματικούς φίλους του ΠΑΣΟΚ και γιατί θέλει να ενισχύσει τις Αυτοδιοικήσεις α' και β' βαθμού στις οποίες έχει μεγάλη δύναμη η ΝΔ. Αυτή είναι η μοναδική διαφορά.

Δεν μπορούσε, άραγε, να αλλάξει αυτή τη διάταξη με μια τροπολογία και να προχωρήσει η υλοποίηση του νόμου και των αιτήσεων; Μπορούσε, όμως πώς θα ψευτοβάλει η ΝΔ και τα δικά της παιδιά; Κατά τα άλλα, οι διατάξεις είναι ίδιες αφού κοινοί είναι οι στόχοι των δύο κομμάτων εξουσίας.

Πρώτος κοινός στόχος είναι η μείωση των μονίμων υπαλλήλων στο δημόσιο τομέα, μέσω της προκήρυξης διαγωνισμών, που δεν καλύπτουν ούτε τα κενά που δημιουργούνται από τις οικειοθελείς αποχωρήσεις λόγω συνταξιοδότησης, και μέσω της κάλυψης των οργανικών κενών από συμβασιούχους.

Δεύτερος κοινός στόχος είναι η καταπολέμηση της ανεργίας μέσω της αύξησης της μερικής απασχόλησης, κόβοντας σε φέτες τις θέσεις απασχόλησης.

Ο Παυλόπουλος μπορεί δημοσιογικά να ισχυρίστηκε στην συνέντευξη τύπου που έδωσε, ότι η καθιέρωση της μερικής απασχόλησης δεν αποσκοπεί στη μείωση της ανεργίας, αλλά δεν πείθει κανένα από τη στιγμή που η ΕΣΥΕ θα κατατάξει τους μερικώς απασχολούμενους στους απασχολούμενους και όχι στους ανέργους. Δήλωσε ακόμη ότι οι μερικώς απασχολούμενοι δεν θα καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Με μια, όμως, προσεκτική ανάγνωση του νομοσχέδιου δαπιστώνται εύκολα, ότι αυτό είναι μεγάλο ψέμα.

■ **Το σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος για τους συμβασιούχους**

Εξαιρεί τη συντριπτική πλειοψηφία και δημιουργεί νέα στρατιά

Ουπουργός Δημόσιας Διοίκησης Π. Παυλόπουλος αποφεύγει συστηματικά να απαντήσει πόσοι θα είναι οι συμβασιούχοι των οποίων οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου και έργου θα μετατραπούν σε αορίστου, στην περίπτωση που το ΣΤΕ κρίνει ότι το μετοβατικό άρθρο 9 του Προεδρικού Διατάγματος δεν αντίκειται στο Σύνταγμα, μολονότι γνωρίζει τον ακριβή αριθμό τους. Κι αυτό για να μην αποκαλυφθεί, ότι είναι μικρός ο αριθμός των συμβασιούχων που καλύπτονται, επειδή έβαλε πολλές εξαιρέσεις.

- Εξαιρούνται όλοι οι συμβασιούχοι των δημοτικών επιχειρήσεων, γιατί πληρώνονταν από προγράμματα που επιδοτούνταν από τον ΟΑΕΔ (άρθρο 5 παρ. 5).

- Αποκλείονται όλοι οι συμβασιούχοι των ΑΕΙ και ΤΕΙ, που πληρώνονταν από ερευνητικά ή επιδοτούμενα προγράμματα (άρθρο 5 παρ. 5).

- Αποκλείεται η συντριπτική πλειοψηφία των συμβασιούχων που δουλεύουν στα υπουργεία και στους εποπτευόμενους απ' αυτά

φορείς, γιατί η σύμβαση έργου ή ορισμένου χρόνου είτε καταρτίζοταν από το υπουργείο και εκτελούνταν από τον εποπτευόμενο φορέα, είτε το αντίθετο (άρθρο 5 παρ. 1). Αυτή ήταν και είναι πάγια πρακτική.

- Αποκλείονται όλοι οι συμβασιούχοι έργου ή ορισμένου χρόνου που προσλαμβάνονται μέσω ΑΣΕΠ, γιατί η διακοπή ανάμεσα στις δύο συμβάσεις ήταν τέσσερις μήνες, ενώ σύμφωνα με το σχέδιο ΠΔ η διακοπή δεν πρέπει να ξεπερνά τους τρεις μήνες (άρθρο 5 παρ. 1).

Αυτές τις μέρες ο Παυλόπουλος έδωσε στη δημοσιότητα το νομοσχέδιο για τη μερική απασχόληση στο δημόσιο. Με το νομοσχέδιο αυτό θα καλυφθούν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Ενα το κρατούμενο. Η στρατηγική και των δύο αστικών κομμάτων εξουσίας ήταν και είναι να αυξηθεί ο αριθμός των συμβασιούχων έργου και ορισμένου χρόνου σε βάρος των μονίμων και συμβασιούχων αορίστου χρόνου. Δύο τα κρατούμενα. Πλιάροντας, λοιπόν, υπόψη

τα παραπάνω, εύκολα γίνεται αντιληπτό ότι στην καλύτερη περίπτωση (δηλαδή, αν το ΣΤΕ θεωρήσει συνταγματική τη διάταξη του άρθρο 9 του ΠΔ), οι συμβασιούχοι που θα περιληφθούν θα είναι πολύ λίγοι.

Στην εισηγητική έκθεση του σχεδίου ΠΔ ο Παυλόπουλος με παιδαριώδη τρόπο προσπαθεί να στηρίξει ότι το άρθρο 9 δεν αντίκειται στην παρ. 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος, που απαγορεύει τη μετατροπή των συμβάσεων έργου ή ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Μιλάμε για παιδαριώδη τρόπο γιατί δεν καταφέγγει στην παρ. 7 του άρθρου 118 του Συντάγματος ούτε προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η ευρωπαϊκή οδηγία 70 του 1999 μπορεί να θεωρηθεί ως εθνική νομοθετική ρύθμιση και να καταλήξει έτσι στο συμπέρασμα ότι το άρθρο 9 του σχεδίου ΠΔ, που μετατρέπει τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου και έργου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, είναι σύμφωνο με το Σύνταγμα. Ο Βενιζέλος έκανε αυτή την όψη μη παρέμβαση για να στριμόξει και εκθέσει τον Παυλόπουλο και όχι για να λυθεί ουσιαστικά το πρόβλημα των συμβασιούχων, που δημιουργήθηκε από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Την έκανε ακόμη για να εξιλεωθεί στα μάτια των εκαποντάδων χλιάδων συμβασιούχων. Εκτιμούμε ότι ο Παυλόπουλος θα αναγκαστεί να πάρει θέση και να ευθυγραμμιστεί με την άποψη Βενιζέλου.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, ο αριθμός των συμβασιούχων που θα δικαιωθεί θα είναι μικρός, αν δυναμώσουν το κίνημά τους.

Τέλος, όποια και είναι η γνωμοδότηση του ΣΤΕ για το σχέδιο ΠΔ, μ' αυτό θα ενσωματωθεί η ευρωπαϊκή οδηγία 70 του 1999 και θα νομιμοποιηθεί η νέα γενιά συμβασιούχων που θα δημιουργηθεί. Πώς νομιμοποιείται; Θα αναφέρουμε ένα παράδειγμα. Με τον ορισμό που δίνεται στο άρθρο 5 παρ. 1 για τις διαδοχικές συμβάσεις (ο ίδιος εργοδότης καταρτίζει και εκτελεί τη σύμβαση ορισμένου χρόνου και έργου), δίνει την δυνατότητα στα υπουργεία να καταρτίζουν τη σύμβαση αυτά και να την εκτελούν οι φορείς που δημιουργήθηκαν στην παραδοσιακή τρόπο.

Το δικαίωμα των συμβασιούχων στη δουλειά είναι αδιαπραγμάτευτο. Φτάνει να βάλουν στη μπάντα τις αυταπάτες τους και να αποφασίσουν μαχητικούς και διαρκείς αγώνες.

Τρισάθλια η κατάσταση του ΙΚΑ

Κάθε χρόνο οι γραφειοκράτες της ΠΟΣΕ-ΙΚΑ δίνουν στοιχεία για την κατάσταση του ΙΚΑ. Ετοι και φέτος έδωσαν στοιχεία για την εισφοροδιαφυγή, για τις οφειλές των καπιταλιστών προς το ΙΚΑ (δρεν αποδίδουν ακόμη και τις εισφορές των εργαζόμανων), για την μεγάλη έλειψη προσωπικού, για το ΟΠΣ (Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα) και για τα ελεγκτικά κέντρα καταπολέμησης της εισφοροδιαφυγής.

Εισφοροδιαφυγή. Γιατί το νούμερο αυτό βγήκε από τον έλεγχο που κάνων σε 16685 επιχειρήσεις που απασχολούν 45.681 εργαζόμενους. Βρήκαν λοιπόν ότι οι 2125, που απασχολούσαν 8187 εργαζόμενους, δεν ήσαν κατεγραμμένες. Δηλαδή είναι σχετικά μικρό το δείγμα που ελέγχαν οι υπαλλήλοι του ΙΚΑ. Γι αυτό ισχυρίζαμε ότι είναι πολύ μεγαλύτερη η εισφοροδιαφυγή.

Το 2002, σύμφωνα πάντα με τους γραφειοκράτες, οι καπιταλιστές και οι κρατικές επιχειρήσεις χρωστούσαν 1,4 εκατ. ευρώ. Το 2004 ανήλθαν σε 1,9 εκατ. ευρώ. Απ' αυτά το 1,6 εκατ. ευρώ το χρωστάνε οι καπιταλιστές του ιδιωτικού τομέα. Αυξάνονται οι οφειλές προς το ΙΚΑ γιατί απλούστατα όλες οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, αλλά και της ΝΔ κλανουν συχνά ευνοϊκές

ρυθμίσεις για τις οφειλόμενες εισφορές. Οταν είχε ανακοινωθεί η δημιουργία του ΟΠΣ πτ. Μ. Νεκτάριος και Δ. Ρέπτας πανηγύριζαν και δίλωναν ότι μέσω του ΟΠΣ θα καταπολεμηθεί η εισφοροδιαφυγή. Εμείς από την πρώτη στιγμή είαμε εκφράσαντες την γνώμη, ότι και εάν ακόμη ολοκληρωθεί το ΟΠΣ και πάλι τότε θα υπάρχει εισφοροδιαφυγή, γιατί αυή είναι σύμφωνη με το κεφαλαιοκρατικό σύστημα. Αποκάλυψαν οι γραφειοκράτες, ότι μεχρι τώρα από τα 300 υποκαταστήματα του ΙΚΑ μόνο τα 20 έχουν ενταχθεί στο ΟΠΣ. Και οι ίδιοι οι γραφειοκράτες ανέφεραν μερικούς από τους τρόπους που χρησιμοποιούν οι καπιταλιστές, που είναι κατεγραμμένοι στο ΙΚΑ, για να εισφοροδιαφεύγουν και δίλ

■ Πλιάτσικο

Δεν είναι μόνο δολοφόνοι και βασανιστές οι αμερικάνικες δυνάμεις κατοχής στο Ιράκ. Είναι και πλιάτσικολόγοι. Οι αμερικάνοι στρατιώτες που παίρνουν μέρος σε επιδρομές σε σπίτια ιρακινών πολιτών επιδίδονται συστηματικά σε κανονικό πλιάτσικο.

Οπως υποστηρίζει η Οργάνωση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Ιράκ, πολλές από τις επιδρομές αυτές καταλήγουν στην κλοπή χρημάτων και άλλων περιουσιακών στοιχείων.

Σε συνέντευξή του την περασμένη Τρίτη ο Αντλ Αλάμι, εκπρόσωπος της Οργάνωσης, αποκάλυψε ότι η πλειοψηφία των υποθέσων που φτάνει στα χέρια της είναι αγωγές πολιτών που ζητούν αποζημίωση για χρήματα και περιουσιακά στοιχεία που έχασαν. "Είναι ένα τεράστιο πρόβλημα, υπογράμμισε, σχεδόν όλοι έχουν να πουν για χρυσό, χρήματα και πολύτιμα αντικείμενα που έχασαν και δεν πιστεύουν ότι θα τους επιστραφούν".

Στους 14 μήνες της κατοχής, τα αμερικάνικα στρατεύματα έχουν πραγματοποιήσει κυριολεκτικά χιλιάδες επιδρομές σε σπίτια σε όλη τη χώρα, κατά τις οποίες αρπάζουν τις οικονομίες μιας ζωής, χρήματα, κοσμήματα, πολύτιμα αντικείμενα και οικογενειακά κειμήλια, τα οποία οι Ιρακινοί έχουν τη συνήθεια να μην τα καταθέτουν σε τράπεζες αλλά να τα φυλάσσουν στο σπίτι τους. Και το χειρότερο. Δεν περιορίζονται στην καταλήστευση των θυμάτων τους, αλλά προκαλούν και μεγάλες καταστροφές στα έπιπλα και στα σπίτια τους.

Η αμερικάνικη στρατιωτική διοίκηση όχι μόνο γνωρίζει, αλλά και δικαιολογεί το πλιάτσικο υποστηρίζοντας ότι έτσι περιορίζεται η δυνατότητα χρηματοδότησης των ανταρτών.

Το περιστατικό που ανέφερε ο εκπρόσωπος της Οργάνωσης είναι χαρακτηριστικό. Την περασμένη χρονιά αμερικάνοι στρατιώτες έκαναν επιδρομή στο σπίτι μιας 80 χρονιών χήρας σε μια μεσοαστική περιοχή της παλιάς Βαγδάτης, γιατί δήθεν είχαν πληροφορίες ότι η γυναίκα αυτή φιλοξενούσε πιστούς του Σαντάμ Χουσεΐν. Κατά τη διάρκεια της επιδρομής, που κράτησε 30 λεπτά, πέταξαν έξω τη χήρα και την οικογένειά της. Οταν επέστρεψαν, βρήκαν το σπίτι τους μισοκατεστραμμένο. Την πόρτα της εισόδου σπασμένη, παρόλο που προσπάθησαν να τους δώσουν το κλειδί για να μπουν μέσα, όλα τα έπιπλα χαροφράγματα με πτηρούνια, τα τραπέζια και τις καρέκλες σπασμένες, τα τζάμια μικρό ντουλάπι, μέσα στο οποίο φύλαγαν 5.000 δολάρια, χρυσό, και άλλα κοσμήματα άδειο.

Η οικογένεια έκανε καταγγελία στην αμερικάνικη στρατιωτική διοίκηση και η απάντηση που της δόθηκε ύστερα από τρεις μήνες ήταν ότι η επίθεση ήταν δικαιολογημένη και δεν δικαιούται καμιά αποζημίωση. Υστερά απ' αυτό, ο αξιωματικός που ήταν επικεφαλής της επιδρομής περιγέλωντας τα θύματα δήλωνε κυνικά: "οι στρατιώτες μου δε έιναι κλέφτες".

Μ' αυτά και άλλα πολύ χειρότερα που γίνονται καθημερινά, ποιος και πώς να εμπιστευτεί τις δυνάμεις κατοχής και τις μαριονέτες που ετοιμάζονται να διορίσουν και να χρίσουν "κυρίαρχη" ιρακινή κυβέρνηση;

Θερμό το ιρακινό μέτωπο

Ηφαίστειο εξακολουθεί να παραμένει το Ιράκ ένα μήνα ακριβώς πριν από τη σχεδιαζόμενη "μεταβίβαση εξουσίας" σε ιρακινή διορισμένη απ' τους κατακτητές κυβέρνηση. Οι συγκρούσεις συνεχίζονται σε Κούφα, Φαλούτζα και Νατζάφ, ενώ στην Καρμπάλα φαίνεται να αποχώρησαν οι μαχητές του Σαντρ ύστερα από επίτευξη εκεχειρίας, μία μέρα μετά τις σφοδρές συγκρούσεις της προηγούμενης Παρασκευής, πράγμα όμως που διαψεύδεται κατηγορηματικά απ' τους Αμερικάνους.

Στη Νατζάφ οι Αμερικάνοι δεν διστασαν να επιτεθούν σε τζαμιά, προκαλώντας καταστροφές μέχρι και στο πιο ιερό τζαμί των Σιιτών (αυτό του Ιμάμη Αλί) σύμφωνα με το Αλ-Τζαζίρα. Πράγμα που προκάλεσε οργή σ' όλο τον αραβικό κόσμο, που απάντησε με μαζικές διαδηλώσεις, όπως αυτή των 300 χιλιάδων στο Λίβανο και μια δεύτερη πολλών χιλιάδων στο Μπαχρέιν όπου έγιναν και συγκρούσεις με την αστυνομία.

Παρόλα αυτά, οι Αμερικάνοι δεν έχουν κατορθώσει ακόμα να καταλάβουν την πόλη. Σύμφωνα με την ανταποκρίτρια του Αλ-Τζαζίρα, τα αμερικάνικα τανκς προωθήθηκαν προς το κέντρο της πόλης το πρώι

της Τετάρτης, όμως ήταν αδύνατο να εισχωρήσουν καθώς αντιμετώπισαν κύμα επιθέσεων με ρουκέτες απ' τους στρατιώτες του Αλ-Μαχντί. Σφοδρές συγκρούσεις έγιναν και στο νεκροταφείο της πόλης όπου αμερικάνικα τανκς υποστηρίζονταν από ελικόπτερα σφυροκόπητραν τους ιρακινούς αντάρτες με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τέσσερις. Την Πέμπτη το μεσημέρι από ιρακινές πτηγές ανακοινώθηκε ότι οι Αμερικάνοι συνήψαν συμφωνία ανα-

κωχής με την πολιτοφυλακή του Σαντρ, η ειδηση όμως δεν επιβεβαιώθηκε από την Ουάσιγκτον, η οποία θεωρεί πως εξευτελίζεται διεθνώς όταν έρχεται σε τέτοιες συμφωνίες με «τρομοκράτες», αναγνωρίζοντάς τους ουσιαστικά ως αντίπαλο στρατού.

Στην Κούφα, οι Αμερικάνοι σκότωσαν 32 αντάρτες σε συγκρούσεις που πραγματοποιήθηκαν στις αρχές της βδομάδας, ενώ στη Φαλούτζα που έχει γίνει άντρο των "τρο-

μοκρατών", σημειώθηκαν επιθέσεις σε αμερικάνικες αυτοκινητοπομπές. Επιθέσεις έγιναν όμως και σε άλλες πόλεις με σημαντικότερη αυτή στον πετρελαιογάρο που εξάγει πετρέλαιο στην Τουρκία απ' το Κιρκούκ. Σύμφωνα με ιρακινό αξιωματούχο ασφαλείας, θα χρειαστούν τουλάχιστον δύο βδομάδες για να γίνει η επιδιόρθωση του ογκού.

Στο εσωτερικό των ΗΠΑ η γκρίνια όσο πάει και μεγαλώνει. «Η κούρσα οδηγείται στους καταρράκτες του Νιαγάρα. Πιστεύω ότι είναι ώρα να αλλάξει η κούρσα λιγάκι ή τουλάχιστον κάποιος να καταστεί υπεύθυνος που μας έβαλε σ' αυτή την κούρσα. Επειδή ήταν μια αποτυχία». Αυτά παραδέχτηκε την περασμένη Κυριακή στο αμερικανικό τηλεοπτικό δίκτυο CBS ο στρατηγός εν αποστρατεία Αντονί Ζίνι, πρώην επικεφαλής της κεντρικής στρατιωτικής αμερικάνικης διοίκησης.

Αυτή την αποτυχία προσπαθούν να αποφύγουν οι Αμερικάνοι με το τελευταίο σχέδιο ψηφίσματος στον ΟΗΕ. Ενα σχέδιο που όχι μόνο συνοντά τις επιφυλάξεις των "συμμάχων" (κυρίως Γαλλίας και Ρωσίας), αλλά και είναι καταδικασμένο να αποτύχει όσο θα συνεχίζονται οι αντάρτικες επιθέσεις.

Οι απώλειες με την ιρακινή αντίστοιχη κοντά στη Βαγδάτη. Οι απώλειες προκλήθηκαν όταν οι δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης επιτέθηκαν με όλους σε αμερικάνικη στρατιωτική βάση βορειοδυτικά της Βαγδάτης. Το Γαλλικό Πρακτορείο που δημοσίευσε την ειδηση δεν έδωσε περισσότερες λεπτομέρειες.

Αυτόπτες μάρτυρες διαψεύδουν το Ρόιτερς: Τουλάχιστον 20 Αμερικάνοι σκοτώθηκαν την Κυριακή.

Τουλάχιστον 20 αμερικάνοι εισβολείς σκοτώθηκαν ανατολικά της Φαλούτζα την Κυριακή, σε δρόμο προς το Αλ-Σαγκλαγούγια, όταν ένα αυτοκίνητο με εκρηκτικά πυροδοτήθηκε προκαλώντας μια τεράστια έκρηξη, μετατρέποντας ένα αμερικανικό μεταφορικό μέσο σε σωρό από παραφορφωμένα και λιωμένα συγκρούσεις με την ιρακινή αντίστοιχη κοντά στη Βαγδάτη. Οι απώλειες προκλήθηκαν όταν οι δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης επιτέθηκαν με όλους σε αμερικάνικη στρατιωτική βάση βορειοδυτικά της Βαγδάτης. Το Γαλλικό Πρακτορείο που δημοσίευσε την ειδηση δεν έδωσε περισσότερες λεπτομέρειες.

Αυτόπτες μάρτυρες διαψεύδουν το Ρόιτερς: Τουλάχιστον 20 Αμερικάνοι σκοτώθηκαν την Κυριακή.

Τουλάχιστον 20 αμερικάνοι εισβολείς σκοτώθηκαν ανατολικά της Φαλούτζα την Κυριακή, σε δρόμο προς το Αλ-Σαγκλαγούγια, όταν ένα αυτοκίνητο με εκρηκτικά πυροδοτήθηκε προκαλώντας μια τεράστια έκρηξη, μετατρέποντας ένα αμερικανικό μεταφορικό μέσο σε σωρό από παραφορφωμένα και λιωμένα μέταλλα, σύμφωνα με δημοσίευμα του ανταποκριτή του Μαφκαρά Αλ-Ισλάμ. Μια αμερικάνικη περίπολος εντόπισε το φορτωμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητο και το θεώρησε ύποπτο. Απαγόρευσαν την κυκλοφορία στο δρόμο για ένα χρονικό διάστημα, ύστερα τον ξανάνοιξαν και στη συνέχεια το μεταφορικό όχημα των στρατιωτών πέρασε δίπλα απ' το αυτοκίνητο το οποίο αμέσως ανατινάχτηκε προκαλώντας σοβαρές απώλειες στους αμερικάνους εισβολείς. Μεγάλες ποσότητες εκρηκτικών είχαν τοποθετηθεί μέσα στο αυτοκίνητο που βρίσκεται στην περιοχή, γνωστό σαν Χατζί Σαμί...

Κρύβουν τις απώλειες

δρόμο για να καταστρέψουν ένα αμερικάνικο Χάμπι τη Δευτέρα το απόγευμα, το οποίο μετέφερε 10 αμερικάνους στρατιώτες δυτικά της Αλ-Γιουσουφγάια, νότια της Βαγδάτης, σύμφωνα με ανταποκριτή του Μαφκα

Δια πυρός και σιδήρου

«Μοιάζει με χτύπημα εγκελαδού». Μ' αυτές τις λέξεις περιέγραψε στο Ρόιτερς κάτοικος της Ράφα την καταστροφή της πόλης απ' τον ισραηλινό στρατό. Τα ψυχρά νούμερα δεν μπορούν να αποδώσουν το μέγεθος της καταστροφής.

Σε μία πόλη 90.000 ανθρώπων οι 12.000 έχουν μείνει άστεγοι τα τελευταία τρία χρόνια, σύμφωνα με τον ΟΗΕ, ενώ σύμφωνα με το δήμαρχο της πόλης οι άστεγοι φτάνουν τους 25.000, δηλαδή ένας στους τέσσερις! 2.000 είναι αυτοί που έχασαν τα σπίτια τους εδώ κι ένα μήνα σ' ολόκληρη τη Λωρίδα της Γάζας. 575 απ' αυτούς μόνο την περασμένη βδομάδα.

Ο μακάβριος απολογισμός συμπληρώνεται απ' τους 45 νεκρούς των τελευταίων επιθέσεων, 12 απ' τους οποίους ήταν παιδιά κάτω των 16.

Η επέλαση του ισραηλινού στρατού ήταν τέτοια που ακόμα κι ο ισραηλινός υπουργός Δικαιοσύνης την παρομίασε με τη ναζιστική θηριωδία, ενώ για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ καταδίκασε την επίθεση, με τους Αμερικάνους να απέ-

χουν.

Παράλληλα αυτά, η επιχείρηση "Ουράνιο Τόξο" των Σιωνιστών βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη. Η "ανάπτωσα" που αποφασίστηκε είναι προσωρινή, σύμφωνα με την ισραηλινή

στρατιωτική γησεία που ετοιμάζεται για νέο μακελειό καθώς η Ράφα παραμένει υπό ασφυκτικό κλοιό. Ήδη, 1.000 Παλαιστίνιοι μαχητές έχουν καταγραφεί στα κατάστιχα της Σιν Μπετ, της υπηρεσίας "Ασφαλείας" του Ισραήλ, για να εξοντωθούν, όπως αποκάλυψε η Sunday Times. Μαχητές όλων των αντιστασιακών ομάδων, απ' τη Χαμάς και τη Τζιχάντ μέχρι τη Φαττάχ και τη Χεζμπολά του Λιβάνου. Μέχρι στιγμής έχουν δολοφο-

νηθεί 50 τις τελευταίες δύο βδομάδες. Πράγμα που σημαίνει ότι οι Σιωνιστές δε θα σταματήσουν ακόμα και μετά την "απόσυρσή" τους απ' τη Λωρίδα της Γάζας (όποτε και αν γίνει).

Ταυτόχρονα, συνεχίζουν τις μυστικές τους επαφές με Παλαιστίνιους προδότες, όπως ο αμερικανός Νταχλάν (πρώην επικεφαλής της παλαιστινιακής υπηρεσίας ασφαλείας στη Λωρίδα της Γάζας) και Ιορδανούς αξιωματούχους.

Ομως ο παλαιστινιακός λαός δεν έχει καταθέσει ακόμα τα όπλα. 50.000 ήταν αυτοί που συγκεντρώθηκαν στην κηδεία των 17 δολοφονηθέντων στην συνοικία Τελ Αλ

Σουλτάν της Ράφα. Μια κηδεία που μακελεύτηκε απ' τον ισραηλινό στρατό που άνοιξε πυρ στο ψαχνό τραυματίζοντας δεκάδες παρευρισκόμενους. Την ίδια στιγμή, δύο ισραηλινοί στρατιώτες τραυματίστηκαν από ρουκέτα που

εκτοξεύτηκε την Τρίτη (δεν έγινε γνωστό ποιος ανέλαβε την ευθύνη), ενώ η Τζιχάντ εξαπέλυσε επίθεση με ρουκέτες σε εβραϊκό εποικισμό.

Δυστυχώς, οι αντεπιθέσεις των Παλαιστίνιων μαχητών είναι μικρής κλίμακας, λόγω

■ Οι προδότες έχουν την τύχη που τους αξίζει

Παράλληλα με την εξάπλωση της ιρακινής αντίστασης, παίρνει διαστάσεις και το φαινόμενο των προδοτών, που μπαίνουν στην υπηρεσία των κατοχικών αρχών, σύμφωνα με ρεπορτάρικους του Αλ - Τζαζίρα. Οι Αμερικάνοι εκμεταλλεύονται τη δύσκολη οικονομική κατάσταση που αντιμετωπίζουν πολλοί άνθρωποι για να βρουν πληροφοριδότες, προσφέροντας χρήματα ή υποσχέσεις για σημαντικές θέσεις όταν η κατάσταση σταθεροποιείται στο Ιράκ. Ετοιμαστές να στρατολογούν πληροφοριδότες, από τους οποίους ζητούν πληροφορίες για πρόσωπα που υποτίθεται ότι έχουν κάποια σχέση με την ιρακινή αντίσταση.

Η πόλη Αλ - Γκουάμ στα σύνορα με τη Συρία είναι μια περιοχή, όπου και η αντίσταση και η δράση των προδοτών βρίσκονται σε άνοδο.

Οστόσο, οι δυνάμεις της αντίστασης επαγρυπνούν και παίρνουν τα μέτρα τους. Ενα απ' αυτά είναι ότι προσπαθούν να εντοπίσουν τα δορυφορικά τηλέφωνα που χρησιμοποιούν οι προδότες για να επικοινωνούν με τα αφεντικά τους. Οταν συλληφθεί ένας προδότης και ομολογήσει τη συνεργαία του με τις αμερικανικές δυνάμεις καταχρέψει, εκτελείται, αφού προηγουμένως καταγράψει η ομολογία του σε δισκέτα. Στη συνέχεια η δισκέτα αποστέλλεται στους γέροντες της φυλής του, οι οποίοι διακηρύσσουν ότι δεν θέλουν να έχουν καμιά σχέση με τέτοιους προδότες. Αυτό γίνεται για να διαφυλαχθεί η ενότητα της αντίστασης στους κατακτητές και για να μην προκαλέσουν οι εκτελέσεις προδοτών διαμάχες και συγκρούσεις ανάμεσα στις φυλές ή στις γραμμές της ίδια φυλής.

«Και οι κακοί κάνουν πάρτι»

λεχειρισμό. Περισσότεροι από οχτώ διαφορετικοί κάτοικοι της Φαλούτζα, που ήταν αυτόπτες μάρτυρες, περιέγραψαν το γεγονός.

Μετά από την έκρηξη, οι αμερικάνοι εισβολείς έκλεισαν ξανά το δρόμο εμποδίζοντας όσους ήθελαν να διασχίσουν την περιοχή, εμποδίζοντάς τους ακόμα και να κοιτάνε όσο κατέφθαναν δύο μεγάλα ελικόπτερα που μάζεψαν τα πτώματα και τα απομεινάρια του μεταφορικού στρατιωτικού οχήματος... Τα ίδια ογκώδη ελικόπτερα χρησιμοποιούνται στην μεταφορά εξοπλισμού και η περιοχή συνήθως καλύπτεται με άμμο για να σβήστουν όλα τα ίχνη πυρκαγιάς ή έκρηξης.

Οι αυτόπτες μάρτυρες αντέκρουσαν την ανταπόκριση του Ρόιτερς που ισχυρίστηκε ότι μόνο δύο αμερικάνοι στρατιώτες σκοτώθηκαν στην επίθεση. Επίσης αντέκρουσαν την ίδια ανταπόκριση που ανέφερε ότι ένα παραδειγμένο αυτοκίνητο χτύπησε κοντά πεζούς της Κατάλυτης του Μαρκαρά Αλ-Ισλάμ σημείωσε ότι εξαιτίας των μεγάλων απωλειών σε εξοπλισμό οι αμερικάνοι εισβολείς έχουν τροποποιήσει τα οχήματα για να χωρούν περισσότερους επιβάτες. Βάζοντας θέσεις στο μέσον επιτρέπουν τη μεταφορά σε δύο σειρές, αυξάνοντας τον αριθμό των επιβαίνοντων κατά 80%. Περισσότεροι επιβαίνοντες σημαίνει επίσης και περισσότερες απώλειες στην περίπτωση επιτυχημένης επίθεσης της Αντίστασης».

Aρχικά δήλωσαν ότι αγνοούντων το περιστατικό. Επειτα ότι διερευνούν τις καταγγελίες αυτόπτων μαρτύρων και των τοπικών ιρακινών αρχών. Και όταν το "Associated Press" έβγαλε στον αέρα τη βιντεοταπεία που επιβεβαιώνει τις καταγγελίες αυτές και αποκαλύπτει μια ακόμη αμερικανική θηριωδία σε βάρος του ιρακινού λαού, ο εκπρόσωπος τύπου της αμερικανικής στρατιωτικής διοίκησης, Ταξίδια Μάρκ Κίμιτ, απάντησε κυνικότατα: "και οι κακοί κάνουν πάρτι". Παραδέχτηκε δηλαδή ότι για δεύτερη φορά (η πρώτη ήταν στο Αφγανιστάν) τα αμερικανικά αεροπλάνα βομβάρδισαν καλεσμένους σε γαμήλιο γλέντι και μάλιστα όταν το γλέντι είχε τελειώσει και οι άνθρωποι κοιμόντουσαν, όπως υποστηρίζουν όσοι επέζησαν, και όχι αντάρτες, στα πτώματα των οποίων υποτίθεται ότι απάντησαν. Οπως είναι γνωστό, τα πτώματα των επιβαίνοντων στην περιοχή της Κατάλυτης του Μαρκαρά Αλ-Ισλάμ σημείωσε ότι εξαιτίας των μεγάλων απωλειών σε εξοπλισμό οι αμερικάνοι εισβολείς έχουν τροποποιήσει τα οχήματα για να χωρούν περισσότερους επιβάτες. Βάζοντας θέσεις στο μέσον επιτρέπουν τη μεταφορά σε δύο σειρές, αυξάνοντας τον αριθμό των επιβαίνοντων κατά 80%. Περισσότεροι επιβαίνοντες σημαίνει επίσης και περισσότερες απώλειες στην περίπτωση επιτυχημένης επίθεσης της Αντίστασης».

άτομα, μεταξύ των οποίων πολλές γυναίκες και παιδιά. Η βιντεοταπεία αποτελείται από δύο μέρη. Το πρώτο, που τραβήχτηκε από επαγγελματία φωτογράφο, ο οποίος περιλαμβάνεται στον κατάλογο των νεκρών, παρουσιάζει εικόνες από το γάμο και το δεύτερο εικόνες μετά τον βομβαρδισμό. Στο πρώτο μέρος διακρίνονται μερικοί από τους νεκρούς και τους επιζώντες. Δείχνει επίσης απαστράπτοντα φορτηγά, στολισμένα με κορδέλες, που κατευθύνονται στον τόπο της γαμήλιας τελετής. Δείχνει τους παραδοσιακούς πανηγυρικούς πυροβολισμούς στον αέρα, ανθρώπους να τραγουδάνε και να χορεύουν με τα τραγούδια ενός γνωστού στην περιοχή λαϊκού τραγουδιστή, του Χουσεΐν Αλί. Λίγο μετά την επίθεση, η οικογένειά του, βυθισμένη στο πένθος, δίλωσε στο BBC ότι σκοτώθηκε και αυτός. Στο πρώτο μέρος διακρίνεται επίσης καθαρά ένας άντρας να παίζει κάποιο ηλεκτρικό όργανο, ο οποίος φαίνεται κα-

θαρά και στο δεύτερο μέρος, νεκρός πια, ανάμεσα στα θύματα. Το δεύτερο μέρος παρουσιάζει περισσότερους προσταθείσες να δίνουν συνέντευξη στο "Associated Press", οι οποίοι αναγνωρίζουν και δίνουν τα στοιχεία πολλών από τους καλεσμένους που φαίνονται στο πρώτο μέρος της ταινίας από το γαμήλιο γλέντι. Δείχνει ακόμη απομεινάρια από μουσικά όργανα, πιάτα, οικιακά σκεύη και γιορτινά κλινοσκεπάσματα. Η βιντεοταπεία προβλήθηκε από τα κανάλια Αλ - Αραμπίγια και Αλ - Τζαζίρα και έγινε γνωστή σ' όλο τον αραβικό κόσμο. Η οργή και το μίσος φουντώνουν και τροφοδοτούν συνεχώς με νέο αίμα και δύναμη την αντίσταση

Στην Αντίσταση η ελπίδα

Η φωτογραφία που κοσμεί το σημερινό μας εξώφυλλο τραβήχτηκε πρόσφατα στο Ιράκ. Στο φόντο των καπνών από τις εκρήξεις των βομβών που ρίχνουν από αέρα και στεριά οι εισβολείς, μια ομάδα παιδιών τρέχει για να κρυφτεί. Στα πρόσωπά τους δεν καθρεφτίζεται πανικός. Εχουν το κουράγιο ακόμα και να χαμογελάσουν στο φακό του φωτορεπόρτερ. Οχι γιατί είναι παιδιά και τα παιδιά δεν έχουν την αίσθηση του κινδύνου. Άλλα γιατί ΑΥΤΑ τα παιδιά έμαθαν να ζουν με τον κίνδυνο. ΑΥΤΑ τα παιδιά διδάσκονται καθημερινά, μέσα στη φρίκη της κατοχής, το μεγάλο μάθημα της Αντίστασης. Μέσα στους καπνούς του πολέμου μαθαίνουν να αναστίνουν ελεύθερα. Πιο ελεύθερα από πολλά παιδιά στην «πολιτισμένη» Δύση, που πνίγονται καθημερινά μέσα στο βάλτο μιας αβάσταχτης κοινωνικής βαρβαρότητας.

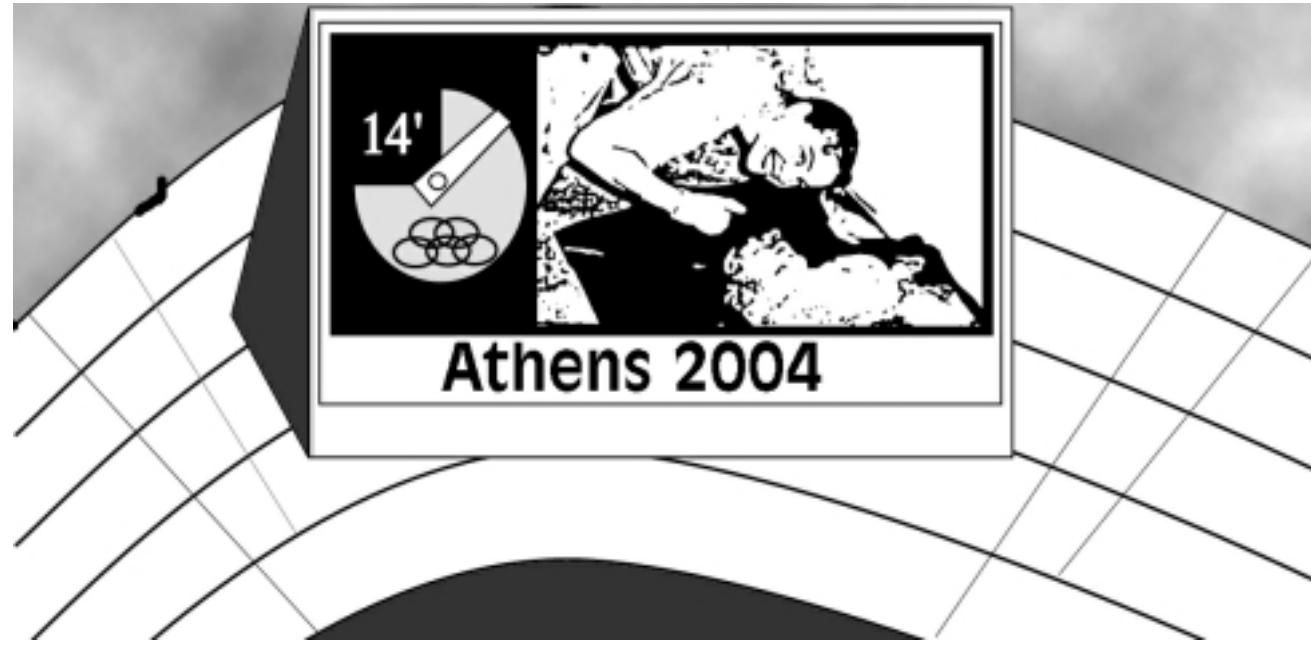
Η φωτογραφία θα μπορούσε να είχε τραβηχτεί στην Παλαιστίνη. Εκεί που εκατοντάδες παιδιά κάθε μέρα έχουν αντικαταστήσει το παιχνίδι με τον πετροπόλεμο ενάντια στους σιδερόφραχτους κατακτητές. Θα μπορούσε να είχε τραβηχτεί στην Αθήνα του 1944. Τότε που τα παιδιά της κατοχής γίνονταν Αετόπουλα του ΕΑΜ και έπαιζαν τη ζωή τους κορόνα-γράμματα καταθέτοντας πολύτιμη συμβολή στην Αντίσταση του ελληνικού λαού. Θα μπορούσε να είχε τραβηχτεί στη Μόσχα του 1917 ή στο Παρίσι του 1871.

Οι μεγάλες εποχές της ανθρωπότητας είναι αυτές που σφραγίζονται από τον αγώνα για την ελευθερία. Είναι τότε που η λέξη άνθρωπος γράφεται με κεφαλαίο το άλφα. Τότε που η πάλη των τάξεων κορυφώνεται με εξεγέρσεις. Και σ' όλες αυτές τις εξεγέρσεις η νέα γενιά, ακόμα και οι μικρότερες πληκίες της, έχει πάντα μια ξεχωριστή θέση.

Αυτές οι εικόνες, αυτά τα παιδιά του πολέμου και της Αντίστασης, πρέπει να μας κάνουν να σκύβουμε το κεφάλι από ντροπή. Ντροπή γιατί δεν κάνουμε αυτό που πρέπει για να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στον αγώνα τους. Ντροπή γιατί μάθαμε να βαδίζουμε σκυφτοί, υποταγμένοι, μίζεροι. Να βλέπουμε τον ίσκιο του αφέντη και να τον θεωρούμε τεράστιο, ανίκητο. Να εισπράττουμε αυτή μας την αδυναμία σαν ήπτα και να κυρτώνουμε ακόμα πιο πολύ τους ώμους.

Δεν αποζητούν τον οίκτο μας ΑΥΤΑ τα παιδιά. Την αλληλεγγύη μας απαιτούν. Μια αλληλεγγύη πηλύτερη έκφραση της οποίας είναι ο δικός μας αγώνας ενάντια στη βαρβαρότητα, ο δικός μας αγώνας για την ελευθερία.

Ας «εισπράξουμε» το μήνυμα της αντίστασης όχι ως θεατές, αλλά ως πολίτες με συγκεκριμένη ταξική ιδιότητα. Ως άνθρωποι που με τη δουλειά τους δημιουργούν τα πλούτη που σοδειάζουν οι αφεντάδες της Γης. Ως άνθρωποι που στερούμαστε ακόμα και τα χρειώδη. Ας παραδειγματιστούμε από τον αγώνα του ιρακινού Δαβίδ ενάντια στον αμερικανοβρετανό Γολιάθ. Γιατί αυτός και όχι εμείς; Τί μας κρατάει καθηλωμένους;

Tzortzi Mpous

■ Οι παλιές αγάπες

Η παράταξη του Περισσού στο Δήμο Θεσσαλονίκης δήλωσε πως δεν έχει κανένα πρόβλημα με τη συμμετοχή του βιομήχανου Γιάννη Μπουτάρη στο Εθνικό Συμβούλιο Ανασυγκρότησης του ΠΑΣΟΚ, διότι ο άνθρωπος έχει συμπάθειες στο ΠΑΣΟΚ και δέλει να βοηθήσει. Τώρα που ο Μπουτάρης έκανε ένα βήμα παραπέρα και συμμετέχει στο ευρωψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ τί να λέει άραγε η παράταξη του Περισσού; Πάλι δεν έχει πρόβλημα;

■ Αδειασμα

Εμείς σας το λέγαμε. Η ΝΔ είναι αποφασισμένη να μείνει για καιρό στην εξουσία. Και δα πάρνει ακόμα και μέτρα κοινωνικής δημαγωγίας, που δεν έχουν δημοσιονομικό κόστος. Δείτε πως άδειασε τον υφυπουργό Γιαννόπουλο ο υπουργός Υγείας Ν. Κακλαμάνης, μόλις ο πρώτος, γνωστός πανεπιστημιακός μεγαλογιατρός, τόλιμης να βάλει δέμα να νομιμοποιηθούν τα φακελάκια με το άνοιγμα ειδικού λογαριασμού στον οποίο οι ασθενείς θα καταθέτουν «ό, τι προαιρούνται» για τους γιατρούς. Ο Κακλαμάνης όχι μόνο τον ανάγκασε να ανακαλέσει και να πει ότι πρόκειται για «προσωπική σκέψη», αλλά επανήλθε με νεοτέρη δήλωση στην οποία υποστήριξε ότι τα μέλη της κυβέρνησης δεν δικαιούνται να εκφράζουν προσωπικές σκέψεις [τον βλέπουμε να ανασχηματίζεται με την πρώτη ευκαιρία τον Γιαννόπουλο]. Και στο καπάκι ανακοίνωσε ότι θα καταργηθούν τα απογευματινά ιατρεία στα οποία πληρώνει ο ασθενής. Είναι μετά να μην κερδίζει ψήφους σε βάρος του ΠΑΣΟΚ η ΝΔ;

■ Τύφλωση

Δεν είναι τίποτα σπουδαίο ο Μάικλ Μουρ, ο αμερικανός σκηνοθέτης που πήρε τον Χρυσό Φοίνικα στο φετινό φεστιβάλ των Κανών. Ενας φιλελεύθερος είναι, αβαδής, λαϊκίων, χωρίς καλλιτεχνικό αναστημα. Τα 'χει βάλει, όμως, με τον Μπους και τον φασίζοντα εσμό της σύγχρονης συντροπικής Αμερικής. Κι αυτή του η στάση είναι που βραβεύτηκε στις Κάνες. Αυτό κατά τη γνώμη μας είναι θετικό, γι' αυτό και δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τις κραυγές που ακούγονται στη Γαλλία, από τους κριτικούς των μεγαλύτερων εφημε-

ριδων και από ανδρώπους της τέχνης, που καταγγέλλουν ότι «πολιτικοποιήθηκε» το κινηματογραφικό φεστιβάλ ή ότι «προτιμήθηκε η πολιτική αντί για τον κινηματογράφο». Πρόκειται για αντιδράσεις που υποκύπτουν τύφλωση και εστεπούμ. Οταν ο Μπους και η παρέα του ματοκυλούν τον κόσμο, είναι «κάτι» να βραβεύεται ο ρεφορμιστής Μουρ. Δυστυχώς για τους αντιδρώντες, δεν μπορούν να δουν την αξία αυτού του «κάτι» πνιγμένοι καδών είναι στη λουσάτη ζωή και στην απομόνωση από τη γύρω τους πραγματικότητα.

■ Ματαιοδοξία

Ο Ρέμος θα τραγουδήσει και το «Άξιον Εστί! Τί να πεις τώρα; Αλλά και γιατί να εκπλαγείς; Μήπως καλύτερες είναι η Αλέξια και η Βίκυ Λέανδρος που έχουν τραγουδήσει κλασικά έργα του Θεοδωράκη τα τελευταία χρόνια; Καδών βαδίζει προς το κλείσιμο του βιολογικού του κύκλου ο Θεοδωράκης γίνεται ολόενα και πιο ματαιόδοξος. Και λερώνει το ίδιο του το έργο, αναδέοντας επανερμηνείες σε φίρμες της νύχτας και της πίστας, μπας και του χρησιμεύσουν σαν όχημα για το κοινό τους. Πληγή, όμως, αυτό το κοινό δέλει το Ρέμο να τραγουδάει «ποια νομίζεις πως είσαι» και όχι «της αγάπης αίματα με πορφύρωσαν».

■ Ματσούκια

Η Ματσούκα (όχι η Δή-

μητρα, η Μαίρη, που την έβαλε ο Γιωργάκης επικεφαλής στο ευρωψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ) δήλωσε στον Χατζηνικολάου ότι έχει πάθει διπλό σοκ. Το πρώτο όταν πληροφορήθηκε την τοποθέτησή της ως επικεφαλής του ευρωψηφοδέλτιου και το δεύτερο όταν συνάντησε από κοντά τον ίδιο τον Χατζηνικολάου! Δε λέμε, προχωρημένο άτομο η Μαιρούλα.

■ Θράσος

Το δράσος ποτέ δεν έλειψε από τους Πασόκους, αλλά μερικές φορές ξεπερνά κάθε όριο. Τί άλλο να πεις, όταν διαβάζεις σε ημερήσια εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας άρδρο του Ντίνου Ρόβλια, αντιπληρωτή συντονιστή του Τομέα Δημόσιας Διοίκησης της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος «τη βγαίνει» από τα αριστερά στην κυβέρνηση της ΝΔ και την κατηγορεί ότι «αφεντίται να ρυθμίσει με νόμο το δέμα [των συμβασιούχων] στο φυσικό του χώρο, δηλαδή στη Βουλή, για να μεταδέσει τις ευδύνεις της πρόβλημα σε ένα είδος νομικού γρίφου».

Οχι πως δεν είναι σωστή η επισήμανση (άλλωστε, εμείς εδώ στην «Κ» την κάναμε πρώτοι και απελπιστικά μόνοι), αλλά οι Πασόκοι κυριολεκτικά «δεν δικαιούνται για νομίλουν», που έλεγε και ο μαρκίτης Κουτσόγιωρας. Γιατί μέχρι πριν τρεις μήνες ήταν κυβέρνηση και φέρουν τη μεγαλύτερη ευδύνη για τη δημιουργία του προβλήματος, που αρνήθηκαν πεισματικά να λύσουν. Και γιατί τρεις μήνες τώρα σιωπούν και άρχισαν να μιλούν μόνο όταν σιγουρεύτηκαν ότι η κυβέρνηση δεν φέρνει νομοσχέδιο στη Βουλή, αλλά πετάει το μπαλάκι στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Μέχρι τώρα δεν μιλούσαν, ούτε προκαλούσαν την κυβέρνηση να φέρει νομοσχέδιο. Γιατί το μόνο που τους νοιάζει είναι να κάνουν αντιπολίτευση και όχι να πιέσουν για λύση υπέρ των συμβασιούχων. Γελιούνται, όμως, αν νομίζουν ότι δια μέρινει κρυφό το ότι μαζί με τη ΝΔ ψήφισαν τη σχετική συνταγματική διάταξη.

■ Παλάτια

Με τη Ντόρα συναντήθηκε το προεδρείο της ΓΣΕΕ. Την πρόσκληση απηύθυνε η ίδια η ΓΣΕΕ και η Ντόρα ανταποκρίθηκε. Και τί συζήτησαν; «Θέματα που αφορούν την υποστήριξη της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων καθώς επίσης και την έναρξη εργασιών συντήρησης του νεοκλασικού κτηρίου της ΓΣΕΕ, το οποίο όπως είναι γνωστό, είναι ένα κτίριο με μεγάλη ιστορική και αισθητική αξία για την πόλη της Αθήνας».

Να σας το μεταφράσουμε εμείς σε απλά ελληνικά. Η ΓΣΕΕ αναλαμβάνει να στρίψει τη Ντόρα, που έχει ανάγκη προβολής για να μην της πάρει όλη τη δόξα η Γιάννα, και η Ντόρα αναλαμβάνει να κόψει στη ΓΣΕΕ κάποιο κονδύλιο, για να κάνουν εργασίες αναστήλωσης στο παλάτι της Πατησίων 69. Διότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν μπορεί να εργάζεται σε κτίριο λερωμένο και με φδορές. Πρέπει από καιρού εις καιρό να τραβάει μερικά δισ. από διάφορες κρατικές πηγές για να ανακαίνισει το παλάτι της.

■ Προσοχή στο κουμάντο

Προσέξτε, καμοίρηδες, όταν κάνετε κουμάντο σε κάποιον δικό σας για να παρκάρει το αυτοκίνητό του, μη τυχόν και αρχίσετε να του φωνάζετε «έλα, έλα». Η λέξη αυτή είναι απαγορευμένη διά ροπάλου, διότι παραπέμπει ευδέως στον ΕΛΑ και έτσι και σας ακούσει κανένα τσιταμένο αυτί κινδυνεύετε να βρεθείτε τυλιγμένοι σε μια κόλλα χαρτί, να κάνετε παρέα στον Τσιγαρίδα σε κάποια επόμενη δίκη. Πρέπει να βρείτε άλλες λέξεις. Θα συστήναμε π.χ. την αγγλική «καμ, καμ» ή έστω την τουρκική «γκελ, γκελ» (προτιμητέα η δεύτερη, διότι παραπέμπει και σε παλιό καλό ρεμπέτικο τραγούδι). Βρείτε κάτι, πάντως το «έλα, έλα» ξεχάστε το, το καλό που σας δέλω.

Αν απορείτε, διαβάστε σας παρακαλώ το ρεπορτάζ της Τετάρτης 26.5.04 για τη «δίκη του ΕΛΑ» και δα καταλάβετε τί εννοούμε.

■ Γκεμπελισμός

Το ρεπορτάζ της «Κ» για τη συνεδρίαση του ειδικού τρομοδικείου που δικάζει την «υπόδεση του ΕΛΑ» στον Κορυδαλλό της Τρίτης 25 Μάη τέλειωνε ως εξής: «Το δικαστήριο πάει να βγάλει ότι πιθανόν να ήταν η Αδανασάκη, που πήγαινε με τη μάνα της στο Τμήμα για να προετοιμάσει ενέργεια του ΕΛΑ! Και πήγε και μετά, για να είναι σίγουρη ότι η έκρηξη έκανε ζημιές!! Εδώ πια χάνεται κάθε λογική. Και γιατί όλο αυτό το δέατρο; Από βλακεία και ασχετούση; Οχι βέβαια. Για τη δημιουργία εντυπώσεων. Για να χουν να γράφουν για την Αδανασάκη καναδύο ρουφιάνοι, ότι «αναγνωρίστηκε με επιφυλάξεις». Λίγες ώρες αργότερα, στο in.gr εμφανίστηκε τέτοιο ρεπορτάζ: Αστυνομικός μάρτυρας αναγνωρίζει με πολλές επιφυλάξεις την Ειρήνη Αδανασάκη. Και το ίδιο ρεπορτάζ την επομένη εμφανίστηκε σε μια σειρά δεξιοφυλλάδες, απ' αυτές που έχουν κόψει τους συντάκτες τους από τη δίκη και απλά αντιγράφουν αυτά που τους σερβίρει κάποιο κέντρο που πουλάει ειδήσεις. Μόνο που αυτή τη φορά την πάτησαν, με όσα αποκαλύπτηκαν την επόμενη μέρα, που έκαναν ρόμπα την πρόεδρο του δικαστήριου. Εμεινε μόνο μια απόπειρα κακοσχέδιασμένου γκεμπελισμού.

■ Μόνο ασχετοσύνη;

«Κι αν καταδικαστώ σε 100 φορές ισόβια, και με ρωτήσουν αν είναι δίκαιη η δίκη, θα πω πως είναι δίκαιη. Άς με ρωτήσουν, όχι εδώ αλλά έξω, τί εννοώ πολιτικά με το δίκαιη», είπε σε μια αποστροφή του λόγου του ο Χ. Τσιγαρίδας, απευθύνομενος στους δικαστές του έκτακτου τρομοδικείου του Κορυδαλλού. «Τί νόημα έχει η λέξη δίκαιη ή άδικη η δίκη», συγκατένευσε αμέσως ο Κ. Αγαπίου. Οπότε η πρόεδρος νόμισε πως θρήκε συμπαραστάτες στους δυο κατηγορούμενους και έσπευσε να συμφωνήσει: «Συμφωνώ απόλυτα. Εχω την ίδια γνώμη με σας, η δίκη είναι πάντα δίκη. Δίκαιη δίκη έχει προκύψει από εօάς και από τα κανάλια. Είναι αδόκιμος όρος, οι δίκες όλες είναι δίκαιεις!»

Να υποστηρίζουν αυτό την άποψη μαρξιστές όπως οι Τσιγαρίδας και Αγαπίου είναι απόλυτα λογικό. Διότι έχουν ως αφετηρία τη φιλοσοφική τους δεώρηση για το δίκαιο και το άδικο, την ταξικότητα του δικαίου κ.λπ. Οχι όμως να βγαίνει ανώτερη δικαστικός και να λέει ότι ο όρος αποτελεί εφεύρημα των κατηγορούμενων και των καναλιών. Αν μη τι άλλο, δα έπρεπε η κ. Μπρίλη να έχει ρίξει καμιά μετιά στην ΕΣΔΑ (Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου), που είναι το καμάρι του αστικού «νομικού πολιτισμού» και δεμελιώνει τον όρο «δίκαιη δίκη», βάζοντας μάλιστα και τις παραμέτρους της «δικαιότητας».

Τη Δευτέρα το απόγευμα μου ανατέθηκε να φτιάξω ένα σημείωμα για τις Ευρω-εκλογές. Το βράδυ εδώ εφιάλτη. Δε βλέπω συνήθως, αλλά τη Δευτέρα το βράδυ τα ειδικά δύναμης. Βρέθηκα -λέει- σ' ένα φοιτητικό αμφιθέατρο το χειμώνα του 1978. Ήμουν στο Ρήγα και προσπαθούσα να πείσω ένα ολόκληρο αμφιθέατρο, αφιονισμένο, δογματικό και απόλυτο, ότι η ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ θα δυναμώσει τις δημοκρατικές ελευθερίες, θα ανοίξει το δρόμο στη μετατροπή της Ευρώπης των μονοπωλίων σε Ευρώπη των εργαζομένων.

Έγια μείνει μόνος μου. Ο συμφοιτητής μου της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ είχε φύγει κακήν-κακώς βομβαρδισμένος από τα γιαούρτια των αναρχικών. Οι ΠΑΣΟΚοί και οι Κνίτες αλλάζουν. Τι κι αν τους έλεγα ότι ο Σημίτης μιλάει για ΕΟΚ των εργαζομένων, τι κι αν τους έλεγα ότι το ΚΚ Γαλλίας λέει όχι στην ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ αλλά υποστηρίζει την ΕΟΚ χωρίς την Ελλάδα. Τίποτα. Στο τέλος έφυγοι μόνος, κουρασμένος και απογοητευμένος και πήγα στο μπαράκι του σ. Φουλή, όπου συνάντησα τους άλλους συντρόφους που είχαν γυρίσει από τα άλλα αμφιθέατρα. Ολοι μαζί πνίξαμε τον πόνο

σοτήτων, βελτίωση της ποιότητας ζωής, περισσότερες επιλογές για τους εργαζόμενους;

Πριν προχωρήσουμε στη διερεύνηση της προγματικότητας, είμαστε υποχρεωμένοι να τονίσουμε ότι σε καμιά περίπτωση δεν θεωρούμε τις απομικνύσεις της θεσμού τους στο καπιταλιστικό καθεστώς, αποτέλεσμα παρεμβάσεων, προτάσεων και συσχετισμών στους θεσμούς των εθνικών και υπερθνητικών μηχανισμών. Η βελτίωση των οποιωνδήποτε συνθηκών ζωής και δράσης των εργαζομένων περνάει μόνο μέσα από την καθημερινή σύγκρουσή τους με το κεφάλαιο και τους θεσμούς του. Όλα τα άλλα είναι αποκυήματα της φαντασίας των απολογητών του συστήματος. Άλλα τώρα αφαιρούμε προσωρινά την πάλη των τάξεων και κοιτάμε αποκλειστικά και μόνο την εξέλιξη της αγαπημένης για πολλούς ή μισητής για λιγότερους Ευρωλάνδης.

Τα φώτα της ράμπας είναι ανοιχτά. Οι Κομισάριοι σαν σύγχρονοι Μέτερνης μας δείχνουν επίμονα το πιο κεντρικό, το πιο φωτισμένο σημείο.

Ευρώ-καρεκλο-

μας στο πιο για να ξεχάσουμε τη δογματική που έδερνε το ελληνικό κίνημα. Τι καλά να ζύσαμε στην Ιταλία, στην Ισπανία, στη Γαλλία, παρά στη χώρα των αποστεωμάνων δυνάμεων.

Ξύπνησα θορυβημένος. Άκου Ρηγάς το 1978. Τί αμαρτίες πληρώνω; Ομως τώρα έχουμε 2004. Οι δογματικοί, οι δεινόσαυροι, οι αντιευρωπαϊστές, κινούνται στα γιαούρτωμένα πλαίσια του ΚΚΕσ. και του Σημίτη. Της ΕΟΚ των εργαζομένων. Ακόμα και το ΚΚΕ αποφρέυει όπως ο διάδολος το λιβάνι να πει -έστω στα λόγια- ένα «έξω από την ΕΕ». Λέει «όχι στην ΕΕ των μονοπωλίων και ναι στην Ευρώπη της ειρήνης, των λαϊκών δικαιωμάτων, του σοσιαλισμού».

Μετά από 26 χρόνια, ο γιαούρτωμένος αγώνας δικαιώθηκε. Εμείς όλοι οι απλοί θνητοί, που τόσα χρόνια παρατηρούμε, καταγγέλλουμε, μελετάμε τις αλλοιώσεις στον κοινωνικό και στον πολιτικό χάρτη, είμαστε υποχρεωμένοι να δούμε όσο μπορούμε πιο αντικειμενικά, αν οι σημερινές επιλογές των βασικών πολιτικών δυνάμεων του συστήματος της κοινωνίουλευστικής δικτατορίας επηρεάζονται από μια ορθή ανάλυση των κοινωνιοοικονομικών δεδομένων. Δογματικοί δεν είμαστε. Δεν πρέπει να είμαστε. Μπορεί οι αναλύσεις των ευρωκομμουνιστών να ήταν σωστές. Να ήταν εκτός τόπου και χρόνου η προσέγγιση του Λενίν, που έλεγε εν έτει 1915 ότι οι Ενωμένες Πολιτείες της Ευρώπης -τοπιθετημένες πάνω σε καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής, βέβαια- είναι ή απραγματοποίητες ή αντιδραστικές.

Τί έχουμε λοιπόν σήμερα; Εχουμε διεύρυνση των κατακτήσεων στα πλαίσια της αστικής δημοκρατίας; Εχουμε κατοχύωση των απομικνύσεων πάντα των ελευθεριών, όπως η ίδια η ιδρυτική συνθήκη διακήρυξε; Εχουμε όρση των ανι-

-10 νέες χώρες εντάχθηκαν πρόσφατα στην ΕΕ. Το Γκορμπατόσφειο όραμα (τον θυμάστε βέβαια τον ήρωα με το σημάδι, που τώρα διαφημίζει πίτσες) για μια Ευρώπη από τον Ατλαντικό ως τα Ουράλια έγινε σχεδόν πραγματικότητα.

Ενιαίο νόμισμα Ευρώ. Μια μεγάλη κατάκτηση. Η συσσωρευμένη αξία που εμπεριέχει το οποιοδήποτε προϊόν ισοδυναμεί πλέον με ένα νόμισμα, όπως πριν ισοδυναμούσε με τον χρυσό, τον πατριάρχη των νομισμάτων. Σπουδαία κατάκτησ

Η κοροϊδία των αναπληρωτών και ωρομισθίων

Την πρόθεσή της να καταθέσει άμεσα το πρώτο σχέδιο νόμου για την παιδεία δήλωσε η Μ. Γιαννάκου.

Τα παπαγαλάκια αφέσως προσέτρεξαν να δημιουργήσουν ευχάριστο κλίμα. Την επομένη, ωστόσο, η ωραία αιτιόσφαιρα χάλασε μόλις δόθηκαν οι πρώτες διευκρίνισεις από τον υφυπουργό Γ. Καλό στους γραφειοκράτες συνδικαλιστές της ΔΟΕ και ΟΛΜΕ που τον επισκέφτηκαν.

“Η αντιμετώπιση των συμβασιούχων εκπαιδευτικών με τον καλύτερο δυνατό τρόπο” μεταφράστηκε λιανά σε ρύθμιση που αφορά “όσους αναπληρωτές και ωρομισθίους συμπληρώνουν στις 30 Ιουνίου 2004 τριάντα (30) μήνες πραγματικής υπηρεσίας”. Σύμφωνα με το ΥΠΕΠΘ αυτοί θα διοριστούν μέχρι το σχολικό έτος 2007 - 08.

Η απόφαση αυτή του υπουργείου Παιδείας εξόργισε ακόμα και τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες που έκαναν λόγι για διορισμό μόνο 3000 εκπαιδευτικών, οι οποίοι ούτως ή άλλως θα διορίζονταν βάσει της πιοστότωσης 60% από το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και 40% από τον ενιαίο πτίνακα αναπληρωτών. Δήλωσαν δε ότι δεν υπήρξε δήλωση από πλευράς υπουργείου για τον αριθμό των προσλήψεων τα επόμενα χρόνια, ώστε η ρύθμιση να λειτουργήσει προσθετικά και όχι ως συγκινωνούντα δοχεία.

Εγίνε επίσης καθαρό ότι για να συμπεριληφθεί κάποιος στη νέα ρύθμιση του υπουργείου (να έχει δηλαδή 30 μήνες προϋπηρεσίας), απαιτείται να έχει στην πλάτη του 5 έως 8 χρόνια δουλειάς, δεδομένου ότι κάθε αναπληρωτής συμπληρώνει

περίπου 8 μήνες προϋπηρεσίας κατ' έτος και κάθε ωρομίσθιος 3,5 έως 4 μήνες.

Σαφώς, λοιπόν, πρόκειται για εμπαιγμό. Και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία υπακούοντας και στις δικές της αντιπολιτευτικές ανάγκες δεν τον “σήκωσε”. Συνεχίζει λοιπόν να παζαρεύει το 18μηνο, υπακούοντας κι αυτή σε μια λογική “ρεαλιστικής εκτίμησης” της κατάστασης που ταίριει υπόψη της τις ανάγκες για διορισμούς στην εκπαίδευση, έτοι όπως τις ορθετεί το υπουργείο Παιδείας, και τα “δεδομένα” της κατάργησης της επετηρίδας και καθιέρωσης του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ.

Εμείς το ξαναλέμε για μια ακόμη φορά. Αν θέλουν οι εκπαιδευτικοί, με αιχμή τους αναπληρωτές και ωρομισθίους, πραγματικά να δώσουν λύση, πρέπει να απαιτήσουν το διορισμό των συμβασιούχων εκπαιδευτικών, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης (20 μαθητές ανά τμήμα), υποχρεωτική διετής προσχολική άγωγή, ενισχυτική διδασκαλία, τάξεις υποδοχής, συστηματική διδασκαλία τοπιγγανόπαιδων κ.λπ., εξίσωση ωραρίου εκπαίδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας, κατάργηση αντιασφαλιστικών νόμων, κ.λπ.), την κατάργηση του θεσμού των αναπληρωτών και ωρομισθίων και να συνδέσουν στενά τα αιτήματα αυτά με την άμεση κατάργηση του διαγωνισμού και την επαναφορά της επετηρίδας. Και βεβαίως να κατανοήσουν ότι η υπόθεση αυτή είναι αποκλειστικά δική τους και περνάει μόνο μέσα από μαζικούς, δυναμικούς άγωνες. Γιούλα Γκεσούλη

Η προσπάθεια επέκτασης και γενίκευσης της μερικής απασχόλησης, η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, η επίκληση της “απασχόλησης” και όχι της εργασίας, η καθιέρωση του “απασχόλησμου”, είναι πλεγμένα στο ίδιο κουβάρι με την υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών, με το εμπόριο της γνώσης και των πτυχίων, με την πλέρια αποψιλωση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας.

Το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο, η διάσπαση των πανεπιστημιακών σπουδών σε κύκλους, η αναγνώριση των τριετών σπουδών ως ικανό κοινό επαγγελματικό προσόν, η κατάργηση του ενιαίου πτυχίου και η αντικατάστασή του από το Σύστημα Μεταφοράς Διδακτικών Μονάδων, η αντιμετώπιση των φοιτητών ως πελατών, δεν έκαναν τυχαία την εμφάνισή τους με ιδιαίτερη ορμή τα τελευταία χρόνια. Υπάκουουσαν στην επιβεβλημένη από το μεγάλο κεφάλαιο ανάγκη του (ανάγκη για αύξηση της κερδοφορίας του) για άμεσες ανατροπές στην εργασία, για αύξηση της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης.

Μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα ήταν αναμενόμενη και η αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών

(ΚΕΣ), που συνεργάζονται με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια μέσω συμφωνιών δικαιοχρηστής, από το Συμβούλιο Υπουργών Ανταγωνιστικότητας. Και η απόφαση αυτή αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της ορμής του ευρωπαϊκού κεφαλαίου να ρυθμίσει τα πάντα με τους κανόνες της αγοράς, γράφοντας στα παλαιότερα των υποδημάτων τους ενστάσεις και τις προτροπές για αντιμετώπιση των πραγμάτων με ακαδημαϊκά κριτήρια και πνεύμα.

Η υπουργός Παιδείας Μ. Γιαννάκου ξεσκίστηκε να διαβεβαιώνει ότι δεν πρόκειται για ακαδημαϊκή ιστοίμηση των ΚΕΣ με τα Πανεπιστήμια και ότι κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να γίνει. Υποκριτικά κρύβεται πίσω από αυτό το τυπικά ορθό, προς το παρόν, επιχείρημα, ενώ είναι κοινή πεποιθηση ότι η επαγγελματική ιστοίμηση των πτυχιούχων ΚΕΣ με τους πτυχιούχους των ΑΕΙ - ΤΕΙ είναι το αποφασιστικό βήμα για την καθίερωση των ΚΕΣ και στη συνέχεια για τη μετατροπή τους σε πανεπιστήμια.

Αλλωστε είναι γνωστό ότι η ακαδημαϊκή ιστομία ενδιαφέρει μόνον εκείνους τους πτυχιούχους ΚΕΣ που επιθυμούν να πραγματοποιήσουν μεταπτυχιακές σπουδές ή ακαδημαϊκή καριέρα. Κάλλιστα θα μπορούν, όταν ολο-

κληρωθούν οι διαδικασίες στην ΕΕ με την αποδοχή της οδηγίας 89/90 (μέσα σε δύο χρόνια το πολύ), να αναγνωρίσουν τα επαγγελματικά τους προσόντα και να γίνουν δεκτοί στον ιδιωτικό τομέα ή το δημόσιο, όπως ακριβώς και οι πτυχιούχοι ΑΕΙ - ΤΕΙ.

Την εξέλιξη αυτή, την άνευ όρων δηλαδή αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων των πτυχιούχων των ΚΕΣ που συνεργάζονται με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, καταφέρει στο Συμβούλιο Υπουργών Ανταγωνιστικότητας, η ΝΔ θελοντας υποκριτικά να πετάξει από πάνω της ευθύνες. Και όμως είναι ο ευρωβουλευτής της ΝΔ Χατζηδάκης που άνοιξε το θέμα, φέρνοντας στο ευρωκοινοβούλιο τη σχετική τροπολογία. Τώρα η κυβέρνηση επικεντρώνει δήθεν στην προσπάθεια απόκτησης όλου του δικαιώματος των κρατών - μελών της ΕΕ να ελέγχουν τις υποδομές και να συνεννοούνται με τα έξω δημόσια πανεπιστήμια, ώστε στη συνέχεια να χορηγούν τα επαγγελματικά δικαιώματα. Τον όρο αυτό όμως δεν έκανε δεκτό το Συμβούλιο Υπουργών Ανταγωνιστικότητας, που ξέρει να κρίνει με την τετράγωνη λογική του ισχυρού ευρωπαϊκού κεφαλαίου και όχι με την επίφαση σοβαρότητας που έχουν ανάγκη οι ψωροκώσταινες που αφήνουν και

λειτουργούν στο έδαφός τους ανεμπόδιστα επί δεκαετίες τα ΚΕΣ, τα κέντρα διάδοσης φεύγοντων επαγγελματικών στης της νεολαίας.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και το ΠΑΣΟΚ, που έβαλε τη Δαμανάκη, συντονίστρια μορφωτικών υποθέσεων και πολιτισμού του κόμματος (sic), να κάνει κριτική στην κυβέρνηση ότι με την τροπολογία Χατζηδάκη άνοιξε δρόμο για την αναγνώριση των πτυχιών χωρίς ελεγχο.

Θυμίζουμε ότι το ΠΑΣΟΚ διοχώρισε την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων από την αναγνώριση της ακαδημαϊκής ιστομίας, δημιουργώντας το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικής Ιστομίας έχοντας από το ΔΙΚΑΤΣΑ και ήταν αυτό που επί χρόνια επέτρεψε τη λειτουργία και άνθηση των ΚΕΣ και ουδέποτε επέβαλε ποινή σε κανένα για τις παραπλανητικές του διαφημίσεις.

Οι πανεπιστημιακοί, σύσσωμοι σχεδόν, αντιδρούν και καταγγέλλουν το γεγονός, που θα οδηγήσει αναπόφευκτα στην παραπέρα υποτίμηση των πανεπιστημιακών σπουδών, πλην όμως έως τώρα μένουν στις προφορικές διατυπώσεις και απειλές.

Από δε τους φοιτητές στην ιχύος. Δείγματα των καιρών. Αν συνεχίσουμε έτσι μας πήρε και μας σήκωσε...

Η αναγνώριση των πτυχίων των ΚΕΣ και η υποκρισία κυβέρνησης και αντιπολίτευσης

■ Δήλωση-σοκ Σουφλιά για την Ολυμπιάδα Του ξέφυγε ή το πάει κάπου;

Καραμανλής τον έβαλε να κάνει.

Μπορεί, όμως, να μην του ξέφυγε. Μπορεί ο πονηρός Σαρακατσάνος να θελησε να ανοίξει το δρόμο για να ξεφορτωθεί ευθύνες από τυχόν φιάσκο, αλλά και να προετοιμάσει τον ελληνικό λαό για το πικρό ποτήρι που η κυβέρνηση θα του σερβίρει από το φθινόπωρο.

πεδου της πάλης των τάξεων και από την άλλη αντανάκλαση των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής. Η κατάργηση αυτών των σχέσεων, εκτός από σύγχρονο αίτημα, είναι η μοναδική ικανή και αναγκαία συνθήκη για να μετατραπεί όχι μόνο η Ευρώπη -όπως αντιδραστικά το περιορίζουν οι εραστές των αντιδραστικών θεομάρων και της κάλπης όπου και αν σήνεται- αλλά ο κόσμος ολόκληρος.

Παντελής Νικολαΐδης

<h2

Kόντρα

5-6 Ιούνη στο Πολυτεχνείο (γήπεδο μπάσκετ)

Αναλυτικό πρόγραμμα εκδηλώσεων

Σάββατο 5 Ιούνη

Θμητοί προβολή: Ο δρόμος προς τη Δύση, 2003

Ντοκιμαντέρ μυθοπλασίας του Κυριάκου Κατζουράκη για τους μετανάστες της Αθήνας (διάρκεια 80')

Θμητοί συζήτηση: Ποιο εργατικό κίνημα;

Το ερώτημα δεν έχει ρητορική σημασία. Απαισχολεί εδώ και πολλά χρόνια. Τροφοδοτεί αντιπαραθέσεις. Ανάλογα με την οπόντηση που δίνεται, χαράζει διαχωριστική γραμμή ανάμεσα σε ρεφορμιστές και ταξικούς. Προσδιορίζει, όμως, αυτό το θεμελιακό ερώτημα μια σειρά παράγωγα ερωτήματα, ιδιαίτερα σημαντικά σήμερα, που βιώνουμε μια βαθιά κρίση του εργατικού κινήματος σε όλες του τις εκφάνσεις.

- Πολιτικό κίνημα ή συνδικαλιστικό κίνημα;
- Ποια η σχέση ανάμεσα στο πολιτικό και το συνδικαλιστικό;
- Ταυτίζεται η θεσμική συνδικαλιστική οργάνωση με την ανάγκη συνδικαλιστικής οργάνωσης;
- Έχει ολοκληρωθεί η αστικοποίηση των συνδικάτων ή αυτά αποτελούν πεδίο αντιπαράθεσης και διεκδίκησης τους από τις ταξικές δυνάμεις;
- Μέσα ή έξω από τα γραφειοκρατικά συνδικάτα;
- Ποιες οι συντεταγμένες μιας διαδικασίας ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος;

Σ' αυτά και σε πολλά ακόμα ερωτήματα θα επιχειρήσουμε να δώσουμε απαντήσεις. Οχι για να κλείσουμε τη συζήτηση, αλλά για να την πυροδοτήσουμε

Ομιλητές:

Βάσω Ζαρκίνού

αντιπρόεδρος Συλλόγου Αναπληρωτών Νομιμαγώγων

Αντικαθητός Κάβουρας

μέλος της Πρωτοβουλίας Οικοδόμων

Θύμιος Καλόγρος

οικοδόμος από το Βόλο

Ηρακλής Ποζαπαλίδης

εργαζόμενος στις ταχυμεταφορές

Αντικαθητός Πουλόπουλος

πρόεδρος Συλλόγου Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Αττικής

Συντονιστής:

Αντώνης Καραμποϊκης

ΙΙημι θεατρική παράσταση: Μπλε/Πορτοκαλί
του Τζο Πένχολ (διασκευή) από τη θεατρική ομάδα Ε.Ρ.Ε.Τ.Α.

κι ακόρη

* Θερατικά φωτογραφικά αφιερώματα: Ιράκ, Παλαιστίνη, Ελλάδα

* Οι Αστεγοί της Αθήνας, φωτογραφίες του Κώστα Κολλημένου

* Πολιτική Γελοιογραφία και σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα: οι Τάσος Αναστασίου (Τα Νέα), Γιάννης Καλαϊτζής (Ελευθεροτυπία), Trash (Κόντρα) εκθέτουν χαρακτηριστικές δουλειές τους

...Καθόλη τη διάρκεια των εκδηλώσεων, στο χώρο θα λειτουργούν έκθεση βιβλίου και μπαρ.

Κυριακή 6 Ιούνη

Θμητοί προβολή: Tragedy in the Holy Land - The Second Uprising, 2001

Ιστορικό ντοκιμαντέρ του Denis Mueller για το Παλαιστινιακό ζήτημα (διάρκεια 121')

Θμητοί συζήτηση: Τρόμος και αθλιότητα στον πλανήτη Γη - Εοτίες Αντίστασης

Στο περσινό διήμερο ο τίτλος αυτής της συζήτησης περιλάμβανε μόνο το πρώτο συνθετικό. Βρισκόμασταν στην επόμενη μέρα της νίκης των Αμερικανών στο Ιράκ. Στην Πολαιστίνη, η σφαγή συνεχίζόταν. Στην Ελλάδα, βιώναμε τη φρίκη της «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας», που είχε μπει στη φάση της δίκης των «ποιμικών εγκληματών της 17Ν».

Ενα χρόνο μετά, το πρώτο συνθετικό εξακολουθεί να χαρακτηρίζει την κατάσταση παγκόσμια και στη χώρα μας, όμως οι εξελίξεις μας υποχρεώνουν να το συμπληρώσουμε με το δεύτερο συνθετικό. Κι όχι μόνο να το συμπληρώσουμε, αλλά να ρίξουμε το βάρος σ' αυτό. Η ηρωική και κάθε άλλο παρά απελπισμένη αντίσταση του λαού του Ιράκ είναι η βασική ειδοποίηση διαφορά ανάμεσα στο «πέρυσι» και στο «φέτος». Ή μήπως δεν είναι; Μήπως είναι πλάσμα της φαντασίας μας; Μήπως μετατρέπουμε τις επιθυμίες μας σε πραγματικότητα;

Ας αρχίσουμε να συζητάμε πάνω σε όλα αυτά, αναζητώντας το βηματισμό μας στην εποχή της βαρβαρότητας,

Ομιλητές:

Γιάννης Κανελλάκης

δημοσιογράφος-πολιτικός ανταποκριτής στο Ιράκ

Κώστας Παπαδάκης

δικηγόρος

Βαγγέλης Πισσίας

καθηγητής ΤΕΙ - συγγραφέας

Γιώργος Σταματόπουλος

δημοσιογράφος - συγγραφέας

Χρήστος Τσιγαρίδας

κατηγορούμενος στη δίκη για τον ΕΛΑ

Συντονιστής:

Πέτρος Γιώτης

ΙΙημι συναυλία: Ανεξάρτητο Σχήμα

ΚΟΝΤΡΑ

κτακτο στρατοδικειο No 2

■ 53η μέρα,
Παρασκευή, 21.5.2004

Ο χαρακτηρισμός "έκτακτο στρατοδικείο" επιβεβαιώθηκε σήμερα με το πιο αδιαμφισβίτητο τρόπο. Τα δύο συνέβησαν στη διάρκεια της μέρας συγκλόνισαν όχι μόνο τους κατηγορούμενους και τους υπερασπιστές τους, αλλά και όλους τους παραπρητές της δίκης (δημοσιογράφους και ακροατές). Απόρει κανείς πώς μπορεί να γίνονται τόσο χονδροειδή πράγματα, πώς μπορεί να επικρατεί τόσο προκλητική αδιαφορία ακόμα και για την τυπική νομιμότητα της διαδικασίας. Ο αποκλεισμός της ουσιαστικής δημοσιότητας από αυτή τη δίκη έχει οδηγήσει στην απόλυτη ασυδοσία.

Θυμίζουμε ότι εξετάζεται η μοναδική υπόθεση στην οποία εμπλέκεται ο Μιχάλης Κασίμης. Η απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά του τότε δοτού πρεσβύτερου της ΓΣΕΕ Γ. Ραυτόπουλου. Μια υπόθεση που δεν έχει καμιά σύνδεση με όλες τις υπόλοιπες, με έναν κατηγορούμενο υπό την επίσης δεν εμπλέκεται από κανέναν με τους υπόλοιπους. Δεν έχουμε γι' αυτόν ούτε Κυριακίδου, ούτε Βεντούρη, ούτε ιδιοκτήτες διαμερισμάτων που βαρφτίζονται αυθαίρετα γιάφκες, ούτε αρχεία Στάζι. Εχουμε μόνο ένα μάρτυρα που ισχυρίζεται ότι ειδε και κατέγραψε τον αριθμό του αυτοκινήτου των δραστών της επίθεσης κατά Ραυτόπουλου, που είναι το ίδιο το αυτοκίνητο του Μ. Κασίμη. Ας δούμε, λοιπόν, τί έγινε σήμερα και γιατί γράφουμε αυτόν τον γενάτο οργή πρόλογο.

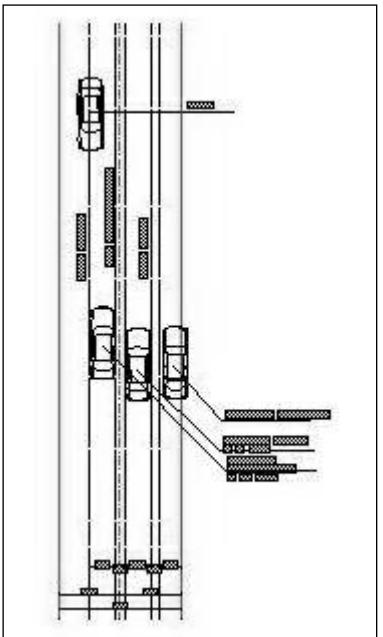
Το απομποκαλεμένος ανέβηκε στο βήμα του μαρτυρά ο Δημητρόπουλος. Μάλλον κατάλαβε τι τον περιμένει κατά την εξέταση από την υπεράσπιση και ήρθε "φτιαγμένος". Οπερ και εγένετο, που έγραφαν παλιά.

Στις περισσότερες ερωτήσεις της Αλ. Ζορμπαλά ο Δημητρόπουλος στην ουσία αρνείται να απαντήσει και δείχνει έντονο εκνευρισμό (έως θρασύτητα). Όσο για τις δύο διαφορετικές ειδοχές του σημείου και του χρόνου στα οποία υποτίθεται ότι σημείωσε τον αριθμό του αυτοκινήτου των δραστών (που ταυτίζεται με τον αριθμό του αυτοκινήτου του Μ. Κασίμη), επιλέγει την πρώτη ειδοχή! Ετοι απλά και έχοντας την πλήρη προστασία της προέδρου η οποία όχι μόνο δεν του υπενθυμίζει ότι στο ίδιο το δικαστήριο έχει εμφανίσει δυο διαφορετικές ειδοχές, αλλά κάνει αφίωτο το βίο της συνήγρου. Ο μάρτυρας λέει και ξελεί, αρνείται να απαντήσει επί των αντιφάσεων που καταδεικνύονται και η πρόεδρος δεν του δει τίποτα, αλλά πιέζει την συνήγρο να μην τον πιέζει.

Το πιο χαρακτηριστικό σημείο είναι όταν η συνήγρος διαβάζει (για την ακρίβεια προσπαθεί να διαβάσει, γιατί η κ. Μπριλή τη διακόπτει συνεχώς) συνέντευξη την οποία έδωσε ο Δημητρόπουλος στον Στ. Θεοδωράκη, την 1.7.1987 (δημοσιεύτηκε στην "Πρώτη", της 2.7.1987), δηλαδή δύο μέρες μετά το συμβάν και πριν ακόμα η Ασφάλεια βρει το Lada των δραστών, στην οποία λέει ότι μπορεί να έχει κάνει λάθος στη μάρκα του αυτοκινήτου, αλλά θυμάται σίγουρα τον αριθμό, σίγουρα τα γράμματα, ε, μπορεί να έχει κάνει λάθος στο τελευταίο νούμερο. Προκλητικός ο Δημητρόπουλος δηλώνει ότι δεν αναγνωρίζει καμιά συνέντευξη, γιατί οι δημοσιογράφοι γράφουν ότι θέλουν! Και η πρόεδρος τον σηγοντάρει!

Σας θυμίζει κάπι αυτό; Μην κουράζεστε. Την ίδια απάντηση έδινε και η Κυριακίδου κάθε φορά που αναφέροταν η περιβόητη τηλεοπτική συνέντευξη της στην Παναγιωταρέα.

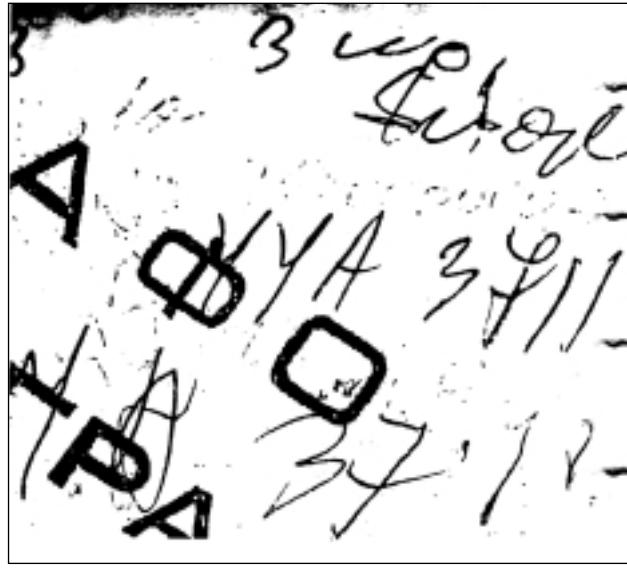
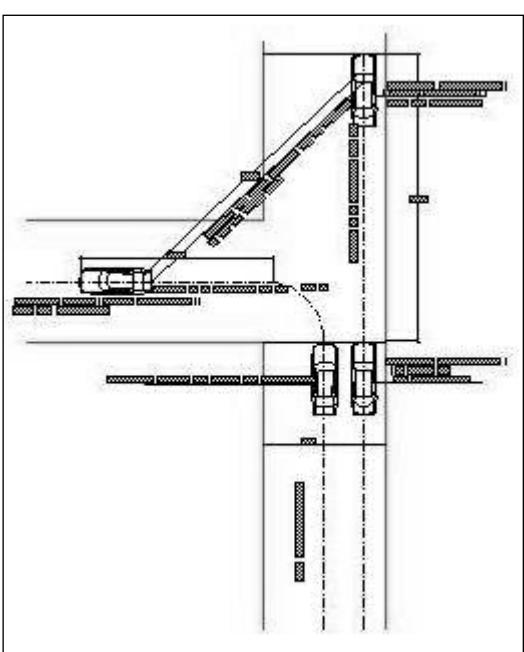
Από τις ερωτήσεις της Αλ. Ζορμπαλά καταδέχτηκε ότι ο Δημητρόπουλος δεν μπορεί να συγκράτησε κανέναν αριθμό αυτο-

ότι ήταν εκεί, κάνει διπλή προσπέραση και μπαίνει στο απέναντι ρεύμα και αντιμετωπίζει ενδεχόμενο μετωπικής σύγκρουσης με ένα Honda που έρχεται από την αντίθετη κατεύθυνση. Είναι δυνατόν, υπ' αυτές τις συνθήκες, αυτός να μη κοιτάζει να αποφύγει τη μετωπική, αλλά να συγκρατεί τον αριθμό του αυτοκινήτου του ήταν παρακαμένο δίπλα σ' αυτό του Ραυτόπουλου, το οποίο δεν του είχε κινήσει ιδιαίτερα την προσοχή, όπως έχει καταθέσει;

Ομως, αυτή την εκδοχή την έχει εγκαταλείψει και επανήλθε στην εκδοχή ότι τον αριθμό του αυτοκινήτου του είδε και τον έγραψε την ώρα που το αυτοκίνητο των δραστών τον έφτασε, τον πλεύρισε, πυροβόλησε για εκφρούσιμό, τον προσπέρασε και αμέσως έστριψε. Πάμε, λοιπόν, στο δεύτερο σχεδιάγραμμα.

Ο Δημητρόπουλος λέει ότι έτρεχε με 60, άρα οι δράστες έτρεχαν με περισσότερα, γι' αυτό και τον προσπέρασαν και αμέσως έστριψαν αριστερά. Το σχεδιάγραμμα έχει γίνει με αυτοκίνητα που τρέχουν με 40 χιλιόμετρα. Τρέχοντας, λοιπόν, με 40 και χωρίς να χρειαστεί ούτε ένα δευτε-

ρόλεπτο για να αντιδράσει, ο Δημητρόπουλος πρέπει να έχει διανύσει 16,50 μέτρα μέσα σε χρόνο ενός δευτερόλεπτου. Το ίδιο και το αυτοκίνητο των δραστών, που υποδέστησε ότι και αυτοί έτρεχαν και έστριψαν με 40. Μετά από μόλις ένα δευτερόλεπτο, τα δύο αυτοκίνητα θα βρεθούν στις νέες θέσεις τους και θα έχουν μεταξύ τους μια απόσταση σε ευθεία 16,59 μέτρα. Δεν είναι, όμως, μόνο η απόσταση. Στο οπτικό πεδίο του Δημητρόπουλου παρεμβάλλεται ολόκληρη γνωνία με σπίτια και δέντρα. Δεν μπορεί να δει το άλλο αυτοκίνητο, ακόμα και αν βγάλει το κεφάλι του από το παράθυρο και κοιτάξει πίσω! Φυσικά, πρέπει να πάρουμε υπόψη τις προγραμματικές ταχύτητες που ο ίδιος αναφέρει (60 χιλιόμετρα την ώρα), αλλά και το χρόνο ξαφνιάσματος που μεσολαβεί. Οταν ένας άνθρωπος δέχεται έναν πυροβολισμό και το τρυπάει τ' αυτιά, όπως ο ίδιος λέει, θέλει μερικά δευτερόλεπτα για να συνελθεί και να αντιδράσει, να κοιτάξει και να πάρει έναν αριθμό. Με 60 χιλιόμετρα, λοιπόν, και μερικά δευτερόλεπτα αντιδράσης, ο Δημητρόπουλος όχι αριθμό δεν θα πυρορουσε να συγκρατήσει, αλλά δεν θα προλάβαινε καν δει το άλλο αυτοκίνητο. Το πολύ-πολύ να έβλεπε μια σκάνα να τον προστέφει στηγματικά και να στρίβει αριστερά! Νομίζουμε, ότι δεν χρειάζεται να κάνουμε κανένα πραπτέρα σχόλιο.

Οταν ο ίδιος ο Μ. Κασίμης εξήγησε αναλυτικά το περιστατικό και υπέβαλε σχετική ερώτηση στον Δημητρόπουλο, η μερική πετόχητη και πετόχητη στην οποία μεταξύ των ασφαλίσθηκε και με το περιβόητο σημείωμα στο οποίο ο Δημητρόπουλος υποτίθεται ότι σημείωσε τον αριθμό του αυτοκινήτου των δραστών. Παραθέτουμε το σημείωμα σε μεγεθυμένο αντίγραφο, όπως ακριβώς υπάρχει στη δικογραφία, γιατί είναι ένα ακόμη σημαντικό ντοκουμέντο για

κατελήξε στο αγαπημένο του σλόγκον: "Αυτά είδα!" Στο ίδιο ερώτημα επανήλθε και ο Χρ. Τσιγαρίδας, που αισθάνθηκε να προσβάλλεται όχι μόνο η επιστημονική του ως μηχανικού, αλλά και η νοημοσύνη του. Εκανε, με βάση το σχεδιάγραμμα που ζήτησε και πήρε, έναν άλλο υπολογισμό. Με χρόνο αντιδράσης 1,5 δευτερόλεπτο, ανώτερο κι απ' αυτόν που αντιδρά στο Τζέμις Μποντ στα κινηματογραφικά έργα, όπως χαρακτηριστικά είπε, και με ταχύτητα 30 χιλιόμετρα την ώρα, κάθε αυτοκίνητο θα είχε διανύσει 17 μέτρα. Επομένως, όταν υποτίθεται ότι κοιτάζει ο Δημητρόπουλος, δεν μπορούσε να δει τίποτα, όχι μόνο γιατί η απόσταση ανάμεσα στα δύο αυτοκίνητα σε ευθεία ήταν περίπου 20 μέτρα, αλλά και γιατί σε αυτή την ευθεία παρεμβάλλονταν φράγκες, δέντρα και κτίρια. Ο μάρτυρας δεν έδωσε καμιά απάντηση στο δεύτερο σχεδιάγραμμα.

Ηρθε, όμως, η ώρα να διαλυθεί και η "περιρρέουσα αιτιόσφαιρα", την οποία επικαλέστηκε ο Δημητρόπουλος, για να εξηγήσει την ψευδομαρτυρία του Δημητρόπουλου. Οπως βλέπουμε, το σημείωμα έχει δύο εγγραφές. Στην πρώτη σειρά η εγγραφή είναι καθαρή και αποτυπώνει τον αριθμό ΥΥΑ 3711 (είναι ο αριθμός του αυτοκινήτου του Μ. Κασίμη). Στη δεύτερη σειρά η εγγραφή αποτυπώνει έναν αριθμό δυσανάγνωστο, στον οποίο καθαρά φαίνεται μόνο το γράμμα Υ και τα νούμερα 3 και 7. Σύμφωνα με τη γραφολογική προγραμματοσύνη που υπάρχει στη δικογραφία, η δεύτερη εγγραφή "συνίσταται σε ένα μόρφωμα δυσανάγνωστο, το οποίο δεν έχει αποτυπωθεί ευκρινώς και συγκεκριμένα, είναι ασαφές και απελές και ο αριθμός που υποδηλώνει δεν μπορεί να εντοπισθεί με βεβαιότητα". Η γραφολογική προγραμματοσύνη αποφαντεί αικόνη ότι "οι δύο αυτοί γραφικοί στίχοι δεν χαράχθηκαν συνεχόμενα κατά τον ίδιο χρόνο, ούτε κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Ο τελευταίος στίχος (η κρινόμενη χειρόγραφη ένδειξη ΥΥΑ 3711) χαράχθηκε με ακρίβεια, στοθερότητα και φυσιολογικό γραφικό ρυθμό".

Ο Δημητρόπουλος προσπαθώντας να αποφύγει το σκόπελο και παρασυρμένος από το πάθος του να ενοχοποιήσει πάση θυσία του Μ. Κασίμη κάνει το μοιραίο λάθος. Εχει καταθέσει ήδη ότι έγραψε δύο φορές τον αριθμό του αυτοκινήτου στο ίδιο χαρτί, για να είναι βέβαιος. Την πρώτη φορά στην κονούλα του αυτοκινήτου του. Τη δεύτερη φορά στον έγραφε όργα

Σουτζουκάκια σμυρνέικα

✓ Στο σημερινό σημείωμα θα ξεκινήσουμε με μια έκλιψη προς τους αναγνώστες της στήλης: Οποιος ή όποια προνόησε να γράψει σε βίντεο τη συνέντευξη του Αλέφαντου στην Ελληνική Τηλεόραση θα στέλνει μια κόπια στην «Κ» (συζητάμε και λογική αφοιβή). Δεν ξέρω πόσοι τυχεροί είδατε το σόου του προπονητή του Ολυμπιακού μέχρι τη στιγμή που έκλεισε η ύλη της εφημερίδας διατηρεί αυτούν τον τίτλο». Στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε έχουμε ανάγκη τέτοιες εκπομπές για να γελάσει λίγο το χειλάκι μας.

Είναι πολύ δύσκολο να σχολίασουμε το παραλήρημα του Αλέφαντου, αξίζει να σταθούμε όμως στη μια και μοναδική αλήθεια: Ο Αλέφαντος αποκάλυψε και ταυτόχρονα παραδέχτηκε ότι προσλήφθηκε στη θέση του προπονητή του Ολυμπιακού όχι για τις γνώσεις και τις ικανότητές του, αλλά γιατί κανένας σοβαρός προπονητής, δεν δέχθηκε να αναλάβει την ομάδα. Και μπορεί ο ίδιος να θεωρεί τιμή του (για το λόγο αυτό υμνούσε και έλειφε από την πρώτη μέχρι την τελευταία στιγμή τον Κόκκαλη) το γεγονός ότι ήταν ο τελευταίος στη λίστα και

τον προσέλαβαν απλά και μόνο γιατί έπρεπε να έχει κάποιον προπονητή η ομάδα, όμως αν θέλουμε να μιλήσουμε σοβαρά γι' αυτό το θέμα, θα πρέπει να σταθούμε σε δυο σημεία.

Το πρώτο είναι η ανυποληφία του ελληνικού ποδοσφαιρού στην πιάτσα. Οταν ο Ολυμπιακός, που είναι μαγαζί γωνία, δεν μπορεί να βρει έναν σοβαρό προπονητή, μπορούμε να καταλάβουμε πολλά για το επίπεδο του ποδοσφαίρου μας. Εδώ θα πρέπει να προσθέσουμε, ότι ο προπονητές με τους οποίους έχει συζητήσει μέχρι σήμερα ο Ολυμπιακός, προκειμένου να βρεθεί ο αντικαταστάτης του Αλέφαντου, «αξιοποιούν» το ενδιαφέρον των ερυθρόλευκων, σαν διαπραγματευτικό από στην προσπάθειά τους να κλείσουν ένα καλό συμβόλαιο με τις ομάδες τους (για να μην παρεξηγηθώ, στην ίδια μοίρα είναι και ο Παναθηναϊκός και γ' αυτό, παρά τις αγωνιώδεις προσπάθειες της διοίκησής του, κατέληξε να προσλάβει προπονητή τον Σουμ).

Το δεύτερο σημείο είναι η «σοβαρότητα» με την οποία διαχειρίζεται τα θέματα της ομάδας του ο Κόκκαλης. Ο πρόεδρος του Ολυμπιακού, με την ανακοίνωση της πρόσληψης του Αλέφαντου, χρησιμοποιώντας πληθυντικό μεγαλοπρέπειας, δήλωσε: «Έμαστε περήφρανοι για τον προπονητή μας». Δεν ξέρω πόσοι

οπαδοί του Ολυμπιακού αισθάνθηκαν υπερήφρανοι για τον προπονητή τους την περασμένη Δευτέρα ακούγοντας τη συνέντευξη Αλέφαντου. Αυτό που αποδείχτηκε περίτρανα είναι το «σχέδιο» Κόκκαλη για να πάρει ο Ολυμπιακός το πρωτάθλημα. Στόχος του προέδρου ήταν να «τοιμήσουν» οι βάζειοι στα καραϊκιούλικα του Αλέφαντου και μέσα στην αναμπομπούλα να πάρει ο γαύ-

ότι μέχρι τώρα το μόνο σίγουρο στην ΑΕΚ ήταν η υπαγωγή της στο άρθρο 44, αφού όλοι θεωρούσαν δεδομένη την «αυξομείωση». Ο τραγαλόκρος στην ΑΕΚ συμπληρώνεται από το γεγονός ότι ο Ντέμης δεν έδωσε καμία από τις εγγυήσεις που είχε ζητήσει το συμβούλιο από τους υποψήφιους αγοραστές και ότι, παρά τις

μήνες πίσω, θα δούμε ότι ο κόσμος του Παναθηναϊκού σύσσωμος είχε ταχθεί στο πλευρό του παίκτη, σε κάθε αγώνα φωνάζε συνθήματα υπέρ του και ασκούσε έντονη κριτική προς τη διοίκηση της ομάδας που δεν αναγνώριζε την προσφορά του. Τί μεσολόβησε; Η απόφαση του Αντώνη να συνεχίσει την καριέρα του στον Ολυμπιακό. Η διοίκηση του Παναθηναϊκού κατάφερε να πείσει μια σημαντική ομάδα των οπαδών ότι ο Νικοπολίδης είχε συμφωνήσει εδώ και πολύ καιρό με τους ερυθρόλευκους και γι' αυτό το λόγο τον είχε θέσει σε «καροντίνα», με αποτέλεσμα αρκετοί από αυτούς που έβλεπαν μέχρι χθες σαν θέο σήμερα να τον βρίζουν.

Προσωπικά θεωρώ ότι ο μοναδικός υπεύθυνος για την κατάσταση που δημιουργήθηκε είναι η διοίκηση. Η προσφορά του Αντώνη στην ομάδα είναι πολύ μεγάλη και η διαφορά των 100.000 ευρώ που υπήρχε ανάμεσα στον παίκτη και τη διοίκηση για την ανανέωση του συμβολαίου του πολύ μικρή για να οδηγήσει σε ναυάγιο τις διαπραγματεύσεις. Αν ο Παναθηναϊκός ήθελε να έχει στο έμψυχο δυναμικό του τον Αντώνη, θα μπορούσε, και εδώ τελειώνει το θέμα. Ο Παναθηναϊκός έδειξε στον παίκτη την έξοδο και αυτός έχει το δικαίωμα να πάει σε όποια ομάδα πιστεύει ότι του καλύπτει τις οικονομικές του απαίτησεις και τις αγωνιστικές του φιλοδοξίες, ακόμη και αν αυτή η ομάδα είναι ο Ολυμπιακός. Θα κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας, όμως, όλοι όσοι συνεχίζουμε να χειροκροτούμε τον Αντώνη, αν λέγαμε ότι δεν μας στενοχώρησε η απόφασή του να πάει στον Ολυμπιακό. Με την απόφασή του ο Αντώνης δεν προστάτεψε τον εαυτό του από τον εσόμων κολαούζων της διοίκησης. Μας στέρησε τη δυνατότητα να τον χειροκροτήσουμε, όταν βρεθούμε αντίταλοι, γιατί κακά το ψέματα δεν έχουμε φτάσει ακόμη σε αυτό το επίπεδο ποδοσφαιρικού «πολιτισμού» που να μας επιτρέπει να κάνουμε την υπέρβαση. Εν κατακλείδι, καλή τύχη Αντώνη στους νέους δρόμους που θα βαδίσεις και εμείς θα κρατήσουμε τις όμορφες στιγμές που περάσαμε μαζί

Πάπιας

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΦΕΝΤΕΡΙΚΟ ΦΕΛΙΝΙ Σατυρικόν

Άναμεσα στις φελινικές επανεκδόσεις της περιόδου μπορείτε απλέστε να συναντήσετε και το περίφρομο/κακόφρομο «Σατυρικόν» του 1969, υποψήφιο εκείνη την εποχή για Οσκαρ και Χρυσή Σφαίρα και σκανδαλώδες στο έπακρο.

Σε πρώτο επίπεδο, ο Φελίνι παρουσιάζει τη δική του κινηματογραφική διασκευή μιας αποσπασματικά μόνο σωμένης μελέτης της ρωμαϊκής παρακμής από τον Πετρώνιο, που γράφτηκε στις μέρες του γνωστού αυτοκράτορα-εμπρηστή Νέρωνα. Υπογραμμίζοντας την αποσπασματική φύση της Ιστορίας, ο Φελίνι δημιουργεί ένα είδος αλλόκοτου κινηματογραφικού μωσαϊκού που πιο πολύ παραπέμπει στο θέατρο και την όπερα

παρά στο ίδιο το σινεμά ενός γραμμικού ή μη τρόπου αφήγησης, κατά το οποίο παρακολουθούμε την περιπτειώδη εναλλαγή βιωμάτων του Αστλο και του Ενκόλπιο, δυο νεαρών ρωμαίων σπουδαστών που επιδιδούνται σε εμετικά όργια, πουλιούνται σα σκλάβοι, υποφέρουν και υπερβάλλουν και χάνονται.

Η πειστικά εφιαλτική εκδοχή του Φελίνι για την πτώση της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας; Η κυνική του προειδοποίηση για την κατάντια της άκρατης χλιδής; Η ταινία καταλογογραφεί με εικαστική επιδεξιότητα και δημιουργική οξύδερκεια ατελείωτα φαινόμενα μικρότητας, αωμότητας, απληστίας και παρακμής, που δε φαντάζουν τόσο μακρινά, ενώ παράλληλα αναδημιουργεί το ρωμαϊκό παρελθόν μέσω μιας εξαιρετικής εικονογράφησης. Το αποτελεσμα είναι μια σύνθεση αριστουργηματικών πλάνων, μακριά από συμβάσεις, που μπορούν να οδηγήσουν στο ξύπνημα της σκέψης αλλά και στην κουραστική αιρδία.

Ε.Γ.

■ ΡΟΛΑΝΤ ΕΜΕΡΙΧ Μετά την επόμενη μέρα

Μπορεί ο Μπους να μην υπέγραψε τη συνθήκη του Κίοτο, όμως ποιος τόλμησε να σκεφτεί ότι το Χόλιγουντ δε διαθέτει οικολογική συνειδηση; Τη διαθέτει και με το παραπάνω! Διότι και την περιβαλλοντικά καταστροφικά συμπεριφορά μας επικρίνει, αλλά και τον «κακό» αμερικανό πρόεδρο βάζει στη θέση του, αφού αγνοεί τις (άνευ εισαγωγικών) επιστημονικές προειδοποίησεις για την υπερθέρμανση του πλανήτη, με αποτελεσμα παγετούς, πλημμύρες και καταποντισμούς, που πλήττουν το πλανήτη -και δη τη Νέα Υόρκη- σε χρόνο ρεκόρ!

Συνέπεια όλων αυτών; Κλιματολόγος ορειβατεί στους πάγους του Μανχάταν για να ξεθάψει το γιο του και άλλοι καίνε σπάνια βιβλία (Νίτσε και τα συναφή!) για να επιβιώσουν, ενώ ο μίστερ πρόεδρος ζητά γονυπετής τη βοήθεια του «Τρίτου» Κόσμου και υπόσχεται να μην ζανακούλησε ποτέ πιά σε απερισκεψίες!

Εσείς, τώρα, μη ζητάτε σοβαρά σχόλια περί οικολογίας. Γιατί να μην αρκεστείτε στο ποτ πορν των μούλτιπλες και στα εντυπωσιακά οπτικά εφέ του Ρόλαντ Εμερίχ;

Ελένη Σταματίου

Εδώ θα πρέπει να τονίσουμε

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 2

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

λαδή, ότι πήγε και τοποθέτησε τον εκρηκτικό μηχανισμό. Ομως, ο Μ. Καστίμης έχει καταθέσει στην ανάκριση σειρά εγγράφων που αποδεικνύουν, ότι την περίοδο πριν, κατά και μετά την έκρηξη έξω από το διαμέρισμα του Σαμουήλ αυτός έλειπε στη Γερμανία, όπου παρακολουθούσε σε καθημερινή βάση σεμινάρια σε κρατικό γερμανικό φορέα (η έκρηξη έγινε Απρίλη του 1989 και ο Μ. Καστίμης έλειπε στη Γερμανία από τον Φλεβάρη μέχρι το Μάρτιο του ίδιου χρόνου). Εχει καταθέσει αεροπορικά εισιτήρια, βεβαίωση συμμετοχής στα σεμινάρια κ.λπ. Κι ενώ η υπεράσπιση Καστίμη ζητά να αναγνωστούν αυτά τα έγγραφα, η πρόεδρος δηλώνει ότι δεν τα βρίσκει, γιατί μάλλον είναι σε έναν άλλο φάκελο με γενικά έγγραφα (!) και ζητάει από την υπεράσπιση να τα βρει και να τα φέρει!!! Με τόση σοβαρότητα προετοιμάζονται για την εξέταση των διάφορων υποθέσεων.

14. Εκρηξη στο υπουργείο Υγείας-Πρόνοιας (22.5.1989)

Δυο από τους τρεις μάρτυρες του καταλόγου, τίποτα δεν είναι, τίποτα δεν εισέφεραν που να ενοχοποιεί οποιονδήποτε από τους κατηγορούμενους.

15. Εκρηξη στο περιφερειακό υποκατάστημα ΙΚΑ Θεσσαλονίκης

Αυτονομικός του τημότος εξουδετέρωσης βούβων πιστοποίησε απλά ότι υπήρξε προειδοποιητικό τηλεφώνημα, ότι άδειασαν την περιοχή, ότι η έκρηξη ήταν μικρής ισχύος και κατόπιν αυτών κίνδυνος για ανθρώπους δεν υπήρξε.

■ 57η μέρα, Πέμπτη, 27.5.2004

16. Εκρηξη στο υπουργείο Δικαιοσύνης

Ο μοναδικός μάρτυρας Χ. Καλαβρυτινός, ανώτερος υπάλληλος του υπουργείου τότε, δεν είχε να καταθέσει τίποτα για τους κατηγορούμενους. Ανήκει, όμως, στην κατηγορία εκείνων των μαρτύρων που βάζουν και λήγε σάλτσα, διότι αισθάνονται την ανάγκη να συμβάλουν στην «καταπολέμηση της τρομοκρατίας». Επισήμως, κατέθεσε ότι υπήρξε κίνδυνος και για ανθρώπους, διότι ένας φύλακας του είχε πει, ότι λίγα λεπτά πριν είχε περάσει από το χώρο της έκρηξης. Οπως αποδείχτηκε, όμως, αμέσως μετά, με τις ερωτήσεις του συνηγόρου υπεράσπισης Σ. Καμπάνη, είχε υπάρξει προειδοποιητικό τηλεφώνημα για να αιδείσει το υπουργείο και αυτό είχε γίνει (η πληροφορία βγαίνει από έγγραφο της Ασφάλειας). Το δικαστήριο, βέβαια, δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να ρωτήσει αυτά τα πράγματα. Αρκεστήκε στην αρχική διαβεβαίωση του μάρτυρα, ότι κινδύνευσε ένας φύλακας! Και δεν είπε τίποτα, ότι ο μάρτυρας, κανόντας στροφή, παραδέχτηκε ότι οντώς οι φύλακες είχαν απομακρυνθεί από το χώρο.

17. Απόπειρα έκρηξης και Ανθρωποκτονίας Δ. Ρίζου (Ελεύθερος Τύπος)

Η υπόθεση κρατήθηκε για να εκδικαστεί άλλη μέρα, λόγω κωλύματος του Ρίζου και του συνηγόρου του, όπως ανακοινώθηκε.

18. Απόπειρα έκρηξης στην Αυριανή και απόπειρα ανθρωποκτονίας Κύρ. Διακογιάννη

Από τους 6 μάρτυρες του καταλόγου οι 2 ήταν άγνωστης διμονής και οι 4 δεν εμφανίστηκαν. Ούτε ο Διακογιάννης, που υποτίθεται ότι πήγαν να τον δολοφονήσουν με φάκελο-βόμβα, ούτε η περιβόητη τηλεφωνήτρια Μ. Τσουρουνάκη, που έχει ανακατέψει τα ονόματα του Ν. Σκυφτούλη και του Α. Κανά. Η πρόεδρος θεώρησε την υπόθεση ως εκδικαστήσια και οι κατηγορούμενοι αντέδρασαν αμέσως. Τσιγαρίδας, Αγαπίου και Κανάς δήλωσαν ότι δεν είναι δυνατόν να γίνει δίκη χωρίς τους μάρτυρες. Οι εισαγγελείς πρότειναν να αναγνωστούν οι καταθέσεις και να κρίνει το δικαστήριο αν πρέπει να διατάξει τη βίαιη προσαγωγή τους, διότι οι μάρτυρες δεν έχουν να καταθέσουν τίποτα το σημαντικό. Οι συνήγοροι Σ. Καμπάνης και Τ. Χριστοδουλουπούλου ζήτησαν την αναβολή της εκδίκασης της υπόθεσης για να προσέλθουν οι μάρτυ-

ρες, γιατί αλλιώς δεν έχει νόημα να γίνεται δίκη. Οι κατηγορούμενοι ξαναπήρουν το λόγο για να προσθέσουν πρόσθετα επιχειρήματα. Είναι χαρακτηριστικό αυτό που είπε ο Α. Κανάς: «Αν οι μάρτυρες δεν έχουν να πουν τίποτα, διπλά είπε ο εισαγγελέας, τότε να μου βγάλετε όλες τις κατηγορίες για τόσες εκρήξεις και να μου αφήσετε μόνο μία κατηγορία». Ο Χ. Τσιγαρίδας ανέφερε στο δικαστήριο, ότι την ώρα που προσερχόταν στο δικαστήριο ειδούδη μόνο μάρτυρες να παραδίνουν τα καρτελάκια τους και να αποχωρούν. Υπάρχει μηχανισμός που διώχνει τους μάρτυρες; ρώτησαν οι Τσιγαρίδας, Αγαπίου και Κανάς, που ξαναπήρουν το λόγο. Κατόπιν αυτών, η πρόεδρος αναγκάστηκε να πει ότι η υπόθεση κρατείται για να εκδικαστεί άλλη μέρα.

19. Εκρηξη στη Διεύθυνση Ειδογόνων του υπουργείου Εσωτερικών

Δύο μάρτυρες, τίποτα δεν ήξεραν, τίποτα δεν είπαν. Μόλις τελειώσαν, η πρόεδρος απευθύνθηκε στους κατηγορούμενους και τους συνηγόρους λέγοντας: «Όπως βλέπετε, οι μάρτυρες δεν έχουν να πουν τίποτα». Της απάντησε ο Σ. Καμπάνης: «Θέλουμε να έρχονται οι μάρτυρες και να λένε ότι δεν έχουν να καταθέσουν τίποτα για τους κατηγορούμενους. Εστω μόνο αυτό, για να καταχωρείται στα πρακτικά».

20. Εκρηξη στη ΔΟΥ Νικαίας

21. Εκρηξη στην Οικονομική Υπηρεσία του υπουργείου Εσωτερικών

Από ένας μάρτυρας στην κάθη υπόθεση, ουδέν νεότερον.

22. Εκρηξη σε αυτοκίνητα έξων υπηρέσων (22.10.1989)

Ανογνώστηκε η κατάθεση ενός Αμερικανού, που ανέφερε απλά ότι του έκαψαν το μάρτιν.

23, 24, 25. Εκρηξη στο αυτοκίνητο YAK-876 - Απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά συρρά

Ουδείς από τους 13 μάρτυρες παρουσιάστηκε. Διαβάστηκε η κατάθεση του αμερικανού λοχίας της βάσης του Ελληνικού M. Beaudion, που του τίναξαν το αυτοκίνητο, χωρίς να δει τίποτα. Ο Σ. Καμπάνης απευθύνθηκε απορημένος στο δικαστήριο: «Οι δικάστετε απόπειρα ανθρωποκτονίας χωρίς να εξετάσετε μάρτυρες». Η πρόεδρος αρχισει την φύγοντας μηχανήν της προσέρχονται παρόντες από την πρώτη συνεδρίαση του δικαστηρίου. Ποιος μηχανισμός τους λέει να μην έρθουν; Χρησιμοποιήθηκαν για τη δημιουργία εντυπώσεων και τώρα τους διαβάζουν.

26. Εκρηξη στο YAK-3472 αυτοκίνητο

Κατέθεσε μάρτυρας ένας αυτονομικός που είπε ότι βρήκαν έναν εκρηκτικό μηχανισμό στο αυτοκίνητο μιας γυναίκας που δύολευε στην αρειοπατίκη. Εκρηξη δεν έγινε.

27. Απόπειρα έκρηξης στην οικία I. Αντωνόπουλου και απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά συρρά

Μάρτυρας κατέθεσε ο τότε αρχηγός της ΕΛΑΣ I. Αντωνόπουλος, που είπε ότι τον ειδοποίησαν ότι υπήρξε απόπειρα επίθεση στην καταστήματα της «1ης Μάρτη» για την τοποθέτηση εκρηκτικού μηχανισμού στο σπίτι του. Είχαν μια ώρα καιρό να αδειάσουν το σπίτι και να εξουδετερώσουν τη βόμβα, αν ενδεχομένως την έβρισκαν. Οπως και έγινε. Βρήκαν τη βόμβα και την εξουδετερώσαν. Και καλά η απόπειρα έκρηξης, η απόπειρα ανθρωποκτονίας, όμως, πουύ στις προσελκύει την προσετοίη της Ελληνικής Αρχής σε πάντα την πρώτη συνεδρίαση του δικαστηρίου! Αν είναι έτοι, τότε γιατί η ενιαία εισαγγελική αρχή έφτιαξε έναν κατάλογο με 400 μάρτυρες; Οταν έφτιαχνε τον κατάλογο τους θεωρούσε αναγκαίους και τώρα τους θεωρεί μη αναγκαίους;

Το θέμα ξαναπήρουε από την υπεράσπιση. Ο Δ. Τσοβόλας υπέβαλε αίτημα να κληθούν όλοι οι μάρτυρες κανονικά, όπως προβλέπει η Δικονομία, και αν δεν εμφανιστούν να εφαρμοστούν τα μέτρα που προβλέπει ο νόμος. Με προκλητικές αγρεύσεις τους οι δύο εισαγγελέας επινέφελαν αυτά που είχαν πει και πριν: να αναγνωστούν οι καταθέσεις των μαρτύρων, γιατί οι περισσότεροι δεν λένε τίποτα για τους κατηγορούμενους, και αν θέλουν οι κατηγορούμενοι να ζητήσουν την κλήτευση κάποιων! Πρωτοφανής λογική. Να λέει η εισαγγελική αρχή ότι δεν είναι απαραίτητοι οι μάρτυρες της κατηγορητήριου! Αν είναι έτοι, τότε γιατί η ενιαία εισαγγελική αρχή έφτιαξε έναν κατάλογο με 400 μάρτυρες; Οταν έφτιαχνε τον κατάλογο τους θεωρούσε αναγκαίους και τώρα τους θεωρεί μη αναγκαίους;

31. Εκρηξη στο Σύνδεσμο Βιομηχάνων Θεσσαλονίκης (2.4.1990)

Η υπόθεση κρατήθηκε, λόγω απουσίας όλων των μαρτύρων.

ίτιαν θυγατέρα του ΕΛΑ. Οταν ρωτήθηκε πώς το ξέρει, χρειάστηκε ένα λεπτό για να σκεφτεί και να απαντήσει ότι αυτό αποδεικνύεται από την Α. Κανάς: «Αν οι μάρτυρες δεν έχουν να πουν τίποτα, διπλά είπε ο εισαγγελέας, τότε να μου βγάλετε όλες τις κατηγορίες για τόσες εκρήξεις και να μου αφήσετε μόνο μία κατηγορία». Και γιατί η Ασφάλεια δεν έκανε τότε κανένα συσχετισμό ΕΛΑ και 1ης Μάρτη; ήταν η επιόμνηση ερώτηση, η οποία απαντήθηκε με χωροφυλ